ONDSBØRSEN I KJØBENHAVN.

AF

THEODOR GREEN.

I. Kursnoteringen. — II Efter Noteringen. — III. Noteringssalen. —
/. Fondsbørsens Organisation. — V. Forretningerne og deres Afvikling. —
VI. Pr. Ultimo. — VII. Vexelmæglernes og Vexellerernes Stilling
og Kjøbenhavns Børs.

KJØBENHAVN.

FORLAGT AF UNIVERSITETSBOGHANDLER G. E. C. GAD.

NIELSEN & LYDICHES BOGTRYKKERI.

1889.

FONDSBØRSEN I KJØBENHAVN.

AF

THEODOR GREEN.

KJØBENHAVN.

FORLAGT AF UNIVERSITETSBOGHANDLER G. E. C. GAD.

NIELSEN & LYDICHES BOGTRYKKERI.

1889.

»En god Tanke finder et godt Sted.«

Fornuftigvis kan Ingen være i Tvivl om, at dette Arbeide er fremgaaet af Interesse for Fondsbørsen, dens Anliggender og dens Fremtid.

Naar jeg desuagtet her fremhæver dette, da er det af den simple Grund, at jeg vil anmode Enhver, der læser dette Skrift, om at erindre det og at dømme derefter.

Ifjor udkom der i Berlin: Syvende Oplag af »Usancen der Berliner Fondsbörse«. Forordet til denne Bog indledes med den Bemærkning, at der, siden sjette Oplag udkom i 1884, er opstaaet saa omfattende Forandringer paa Berliner Fondsbørsen, at syvende Oplag egenlig er en hel ny Bog.

Men Fondsbørsen i Berlin er ogsaa i de senere Aar ved dens Medlemmers Energi og Dygtighed voxet op over en stor Del andre Fondsbørser, som den før var underlegen, og Alt tyder paa, at den vil blive en endnu større Magt, end den er i dette Øieblik.

Tiden gaar ogsaa for os og vor Børs!

Heller ikke vi maa blive staaende stille. Noget nyt og friskt Blod skader ikke i de gamle Aarer.

Man kan være saa fuldtro en Ven som Nogen af: »Lad os se os vel for« — og dog gaa fremad!

Jeg venter ganske vist ikke, at man strax sætter mine Forslag iværk.

En saadan Medfart faa nye Forslag jo næsten aldrig hos os!

Det Modsatte er oftest Tilfældet: Man betænker sig forlænge.

Dog ville mine ærede Kolleger erkjende, at jeg ved dette Skrift har givet et Bidrag til Løsningen af adskillige Spørgsmaal vedrørende vor Stand og vort Arbeide! Og endvidere kan jeg ikke tro andet, end at de ville give mig Ret i, at det ikke vilde være til nogen Skade for vor Fondsbørs' Fremtid, om vi baade søgte at forbedre Forholdene og at udvide vort Marked.

Jeg nævnte Berlins Fondsbørs som et Mønster; jeg tror, at Berliner Børsen i sin Helhed er det — ogsaa i Retning af Organisation.

Børsen i Berlin eies og bestyres af Kjøbmandsstanden, og Bestyrelsen bestaar af Delegerede fra de forskjellige Brancher.

Fortiden bestaar Centralbestyrelsen af Repræsentanter for Korn- og Varehandelen, Speditionsfaget, Manufactur-, Maskin- og chemiske Fabriker, samt Banker og Bankiers.

Under denne Centralbestyrelse sorterer forskjellige Udvalg, der ere delte i tre Sektioner, nemlig: En for Fondsbørsen, en for Produktbørsen og en for Varebørsen.

Enhver af disse Sektioner har at behandle de Anliggender, der vedrøre deres Børsafdeling, eller som særlig oversendes dem af Centralbestyrelsen.

Jeg haaber paa, at en lignende Ordning skal blive tilveiebragt hos os og det af to Grunde, nemlig, for det Første, fordi det er naturligere at samle det, som Dag ud og Dag ind dog hører sammen, under en saadan central stærk Ledelse, end at ordne det i Stykker og Brokker, og for det Andet, fordi man, hvis man ikke gjør det, maaske bidrager til en tidligere eller senere Splittelse, der ikke turde være til Gavn for nogen af Parterne.

Kjøbenhavn i August 1889.

Theodor Green.

Indhold.

I.

Kursnoteringen paa Kjøbenhavns Fondsbørs.

I den første Udgave af »Danske Fonds og Aktier«, der udkom i 1883, og senere i »Nationaløkonomisk Tidsskrift« 2det Hefte 1887 har jeg i kortere Træk omtalt Kursnoteringen paa Kjøbenhavns Fondsbørs, samt opstillet det Spørgsmaal, om det ikke maatte siges at være baade nødvendigt og hensigtsmæssigt, saavel at lempe Maaden, hvorpaa selve Kursnoteringen foregaar, efter Nutidens Behov — ɔ: Materialets enorme Udvidelse siden dengang, da den nuværende Methode opstod — som ogsaa at give alle andre med Fondsbørsen i Forbindelse staaende Sager en saadan Organisation, at den saa vidt gjørligt, derved bragtes i Højde med andre bestaaende Fondsbørser og saaledes sattes i Stand til at udfylde den Trang, der, som en naturlig Følge af dens Væxt, er tilstede i Retning af tilsvarende Omsætningsforhold.

Kjøbenhavns Fondsbørs maa regne sin Oprindelse fra Begyndelsen af dette Aarhundrede, thi vel finder man allerede fra Aaret 1759 i »Kjøbenhavns kgl. Allernaadigst bevilgede Adresse Contoirs Efterretninger« en Vexel og Penge Kurs-Notering, men det er dog først

ved Mæglerforordningen af 1808, nemlig ved dens Bestemmelse i § 20 om, at den engang hver Uge udgaaende Mæglerpriskurant ogsaa skal indeholde Kursen paa Aktier, og dens § 18, hvorved Kurtagen saavel for Vexlers Forhandling, som for Kjøb og Salg af Aktier og Fonds fastsættes, at en egentlig Fondsbørs kan siges at være oprettet. En daglig Kursnotering er imidlertid næppe paabegyndt før i Aaret 1823. Den omfattede dengang ikkun Nationalbankobligationer og Kongelige Obligationer, medens 1837—38 bragte en udvidet daglig Kursliste, som findes optaget i »Den danske Statstidende« og som omfattede Aktier i Nationalbanken, det asiatiske Kompagni, Kjøbenhavns Brandassurance-, det almindelige Brandassurance-, samt Sø-Assurance-Selskaberne og endvidere, foruden Valuta Kurserne, tillige 4 pCt. norske og svenske Laan og 3 pCt. dansk-engelske Obligationer.

Der findes iøvrigt aldeles ingen Optegnelser fra Fondsbørsens tidligste Periode. Der er imidlertid ingen Tvivl om, at Kurserne oprindelig af Vexelmæglerne bleve satte saaledes som Mæglerforordningen i sin § 20 bestemmer det, nemlig »efter nærmere Overensstemmelse med Stadens Handlende«, hvilket vil sige med Vexellererne ɔ: Stadens Handlende hvad denne Branche angaar, hvilket ogsaa fremgaar af Grosserer Societetets Komités Beretning for Aaret 1880, hvori Komiteen udtrykkelig fortolker Mæglerforordningens Ord med Hensyn til Ansættelsen af saavel Vexlers, som Aktiers og Obligationers Kurs, som sigtende til »nærmere Overensstemmelse med Stadens Vexellerere«.

Efterhaanden udviklede der sig imidlertid den Praxis, at Mæglerne og Vexellererne samledes til bestemt Tid paa Børsen, og, efter hvad de ældste Medlemmer af den

nuværende Fondsbørs kunne erindre, enedes man ved Samtale — uden nogen bestemt Form — om Noteringen af Kurserne. Antallet af Fondsbørsens Medlemmer tiltog imidlertid ligesom ogsaa Forretningerne voxede, og i Tredserne blev der truffen den Overenskomst imellem Vexelmæglerne og Vexellererne, at de skulde stilles lige ved Noteringen, saaledes at baade Mæglere og Vexellerere havde samme Ret til Bud og Udbud, og at de udførte Forretningerne indbyrdes imellem sig uden nogen Kurtageberegning. Denne Overenskomst fik i Slutningen af 1871 en fastere Form, idet det paa Forslag af den nuværende Formand for Vexelmæglernes og Vexellerernes Forening, Hr. Vexelmægler Ludvig Henriques, den 13. December 1871 blev vedtaget at vælge et »vedvarende« Udvalg, som skulde staa for Kursnoteringen. Dette Udvalg, for hvilket L. Henriques strax blev Formand, blev valgt med 42 Stemmer, hvoraf fremgaar, at Antallet af Fondsbørsens Medlemmer dengang omtrent har været 42, eftersom de fleste daværende Medlemmer udentvivl have afgivet Stemme.

Denne Beslutning fra de forenede Vexelmægleres og Vexellereres Side meddeltes derpaa Grosserer-Societetets Komité, hvis daværende Formand, Etatsraad A. N. Hansen, paa den ene Side ikke kunde andet end erkjende det Fornuftige deri, men dog paa den anden Side ligeoverfor Henriques henstillede, om Sagen ikke kunde ændres saaledes, at den iklædtes en anden Form, idet han, som han yttrede, forudsaa, at Grosserer-Societetets Komité derved vilde tabe sin Indflydelse paa Kursnoteringen.

Dette lod sig imidlertid ikke mere gjøre. Beslutningen var alt bragt til Udførelse, og fra den Tid af daterer sig den endnu brugelige Form for Kursnoterings-Akten, der bestaar deri, at et af Udvalgets Medlemmer

daglig til bestemt Tid for de forsamlede Vexelmæglere og Vexellerere efterhaanden opraaber de Obligationer og Aktier, som findes fortegnede paa Kurslisten, og hvorved der ansættes en Kurs paa hvert Papir efter de Bud og Udbud, som fremkomme fra Medlemmernes Side.

Noteringsakten omfatter imidlertid ikke alene Sættelsen af Kurserne; men der gjøres under den tillige Forretninger i de forskjellige Papirer, saalænge der findes Kjøbere og Sælgere, som kunne blive enige om Prisen. Da nu enhver Handel, der saaledes gjøres, medens »Noteringen« staar paa — og ligeledes ved Forretningen efter Noteringen — ikkun for de allerfleste Papirers Vedkommende omfatter Kr. 2000, eller forsaavidt Prisen noteres pr. Stk.: 10 Stykker, og da det Materiale, som Fondsbørsens Virksomhed nu omfatter, i det Hele dreier sig om en Sum af c. 700 Millioner i Fonds og over 200 Millioner i Aktier, fordelt paa c. 300 Effekter, hvoraf omtrent Halvdelen opraabes ved Noteringen, medens de anførte Beløb for hver Forretning kom til Gyldighed da baade Papirernes Antal og Fondsbørsens Medlemmers Antal var ganske ringe — Medlemmernes Antal er nu c. 70 — saa er det indlysende, at denne Maade ikke længere svarer til, hvad Tiden behøver.

Den daglige Omsætning er naturligvis yderst forskjellig. Summen kan variere fra Tusinder til Hundrede Tusinder, men t. Ex. blot en Omsætning af 100,000 Kroner, der ofte kan finde Sted i et eneste Papir, forudsætter at 50 Handler skulle komme istand, hvilket er tilstrækkeligt til at vise, hvor langtrukken Forretningen er, ligesom ogsaa til at indse, at Kurserne paa denne Maade stærkt kunne influeres af smaa Kjøb og Salg.

Det er imidlertid ikke alene »Noteringen«, som trænger til en Reform, men derimod Fondsbørsens hele

Organisation. Denne Organisation, der stammer fra den føromtalte Forening af Vexelmæglerne og Vexellererne af 1871, kan siges at have faaet sin egentlige Daab ved de nugjældende »Vedtægter« af 22 Mai 1876, ved de »Regler«, som siden da, i Tidernes Løb, ere blevne givne af Foreningens Kursnoteringsudvalg og endelig ved den Overenskomst, som nys er kommen til Afslutning imellem dette Udvalg og Grosserer-Societetets Komité. Alt dette er ganske vist en Organisation, en Organisation, hvorunder der meget godt kan arbeides og arbeides hver eneste Dag — Fondsbørsen gaar i sine daglige Forretninger sin rolige og jevne Gang, og den daglige Notering, der i sit Grundprincip rimeligvis endog er baade fornuftigt og sundt anlagt, foregaar ikke alene med Orden og Ro, men har tillige et fuldstændigt tillidsvækkende Forløb — men det, der feiler Organisationen — saavelsom Noteringen — er Fremskridt! De staa stille, imedens Alt omkring dem forandres!

Paa Fondsbørsens Organisation vil jeg komme tilbage i et senere Kapitel. Hvad Kursnoteringen derimod angaar, da staar jeg ingenlunde ene med mine, som anført, oftere udtalte Anskuelser, thi ikke alene have Kolleger ved private Samtaler givet mig Medhold, men samstemmende Udtalelser i en eller flere Retninger ere offentlig fremkomne fra andre Medlemmer af Fondsbørsen, saaledes fra Hr. Vexellerer S. H. Simonsen paa Vexelmæglernes og Vexellerernes Generalforsamling i 1887 ved en længere skriftlig Afhandling, der in extenso blev oplæst, og fra Hr. Vexelmægler E. Brandes i en Artikel, som findes optagen i Tidsskriftet »Tilskueren«.

Spørgsmaalet er imidlertid naturligvis at finde den bedste Maade for Indførelsen af en Reform og i saa

Henseende mener jeg, at Forslag ialfald kun kunne gjøre Gavn.

Jeg har derfor ogsaa alt for et Par Aar siden tilladt mig til Kursnoteringsudvalget at indsende et detailleret Forslag, der gaar ud paa saadanne Forbedringer ved Noteringen, som jeg maa anse for at være istand til — uden at forandre dens Grundprincip — at bringe den daglige Kursnotering pr. Kassa i en tidssvarende Form, medens jeg tillige har udtalt som min Formening, at det er rigtigt tillige at træffe nogle ordnende Bestemmelser med Hensyn til Forretninger, der indgaas paa Tid.

Mit Forslag med Hensyn til Kursnoteringen pr. Kassa gaar ud paa at forhøie de nuværende Omsætningsrater fra Kr. 2000 og 10 Stk. til det Tredobbelte — som Minimum — altsaa Kr. 6000 og 30 Stykker, dog med de Undtagelser, som adskillige Papirers Paalydende nødvendiggjør. Jeg har altsaa foreslaaet følgende Noteringssatser:

3 1/2 pCt. uopsigelige Statsobligationer........	Kr.	5000
3 1/2 pCt. amortisable do	-	5000
4 pCt. uopsigelige Jerbane do (Peto)..	£	1000
4 pCt. Statsobligationer à £ 100—1000	-	1000
3 1/2 pCt. Kjøbenh. Komuneobligat.	Kr.	4000
4 pCt. Skaanske Hyp. Obl.	M.	4—6000
4 pCt. Norske - -	Kr.	4000
5 pCt. Store Nordiske Telegraf Obl.	£	500
5 pCt Casino Obligationer..................	Kr.	3000
Dansk Arbeiderbank Aktier.................	-	3000
Kreditf. f. Haandværkere og Industridr. Aktier	-	3000
Ryssenstens Søbade Aktier	-	3000
Dampskibss. Knuds Rhederi Aktier..........	-	4000

Dampskibss. Svends Rhederi Aktier	....	Kr.	4000
- Eriks - -	....	-	4000
- Skjolds - -	....	-	4000
Forenede Bugserselskabs -	....	-	4000
Dansk Gaskompagnis -	....	£	500

Store Nordiske Telegraf Aktier	30	Stykker,
Kjøbenhavns Sporveis Aktier	30	-
Fredens Mølles Aktier	30	-
Tivoli Aktier............................	30	-
Casino Aktier	30	-
Hippodrom Aktier	30	-
Klampenborg Aktier	30	-
Romerske Bade Aktier	30	-
Maglekilde & Frederiksb. Brøndanstalt Aktier	30	-
Kjøbenh. Møbel Brand-Assurance Aktier ...	10	-
Almindelig Brand-Assurance Aktier........	10	-
Rosenborg Brøndanstalt Aktier	10	-
Kongens Bryghus Aktier	1	-

Alle andre Obligationer og Aktier: Kr. 6000.

Udenfor Noteringen, altsaa ved den frie Omsætning pr. For- og Efterbørsen, foreslaar jeg derimod at bibeholde, som almindelig Norm, de hidtilværende Satser eller selvfølgelig et Multiplum deraf, hvorved mindre Forretninger altsaa ikke udelukkes fra Markedet.

Ved Indførelsen af disse forhøiede Noteringssatser formener jeg, at selve Noteringsakten væsentlig forkortes, hvilket — særlig i travle Tider, men iøvrigt altid — kan være af stor Betydning, idet der derved gives dels mere Tid til Forretninger efter Noteringen, dels bevirkes at saa smaa Beløb som hidtil ikke gives Indflydelse paa de officielle Kurser, hvad der absolut maa anses for et Hovedpunkt.

Jeg har ligeledes tilladt mig i mit Forslag at fremhæve, at det forekommer mig, at den Bestemmelse i de nugjældende Regler, hvorefter et Papir slet ikke noteres, hvis Forskjellen imellem Kjøber og Sælger er større end saa og saameget, formentlig bør bortfalde, og at Notering paa ethvert Papir bør finde Sted, forsaavidt der er Kjøber og Sælger eller blot en af Delene meldt, idet dette giver det store Publikum, som Børsen dog vil underrette, et langt bedre Begreb om Stillingen, end den Besked, som det faar ved to Streger.

Endvidere har jeg foreslaaet, at alle Papirer, som findes opført paa Kurslisten, bør noteres hver Dag — i den allerseneste Tid har man gjort et Skridt derhenimod, ved Notering af flere Papirer 4 Gange om Ugen istedetfor tidligere 2 Gange — idet der ingen Mening synes at være i, at der ikke hver Dag gives Anledning til officiel Notering paa alle de Artikler, hvormed en Børs beskjæftiger sig. Hos enhver Kjøbmand kan man dog daglig faa alle de Artikler, hvormed han handler, og det kunde vistnok f. Ex. ikke falde nogen Urtekræmmer ind, naar man kom til ham en Torsdag for at kjøbe Kaffebønner at sige: »Bønner, min gode Mand, kan de kun faa Onsdag og Lørdag.

Med Hensyn til selve Noteringsakten, saaledes som den daglig foregaar, da har jeg henledet Udvalgets Opmærksomhed paa, at det ikke alene ikke er nødvendigt, men tvertimod ligefrem unyttigt og overflødigt, at den af Fondsbørsen valgte Opraaber — Leder, som han kaldes — uafbrudt gjentager de budte eller udbudte Kurser for hvert Papirs Vedkommende, saaledes at han, — som nu Tilfældet er — raaber Kjøbs- og Salgskurserne 10 til 20 Gange — jeg har endog talt op til 65 Gange — inden en Forretning om 2000 Kroner eller 10 Stykker Aktier

kommer istand, og stadig i Løbet af et Papirs Behandling udraaber Kurserne mangfoldige Gange for hver saadan lille Forretning, men at det er nok, at han, efter at have gjentaget Begyndelseskursen, i Forening med Bisidderne, kontrollerer den fortsatte Gang i Forretningen, ved at nævne og nedskrive de differerende Kurser, hvortil Forretning er kommen istand, og endelig konstaterer Slutningskursen paa den Maade, at han, saasnart han mærker at Forretningen i det vedkommende Papir er tilende — eller dersom ingen Forretning i Løbet af et kort Tidsrum er kommet istand — ved et Slag paa sin Klokke tilkjendegiver, at nu »noteres« Slutningskursen og da nævner og nedskriver den af Medlemmerne sidst budte og udbudte Kurs.

Lederen bør formentlig heller ikke — som nu — i den Grad »lede« Forretningen, at han for hver enkelt Handel, der kommer istand, nævner Kjøberen og Sælgeren ved Navn, tvertimod, det vil være en Lettelse baade for ham og de øvrige Medlemmer og vil være egnet til at fortne Forretningen, naar det, ganske som paa andre Fondsbørser — og hos os paa Efterbørsen — overlades Medlemmerne indbyrdes at afgjøre de Forretninger, hvorom de ere komne overens, — hvorved tillige alle de smaa Stridigheder, om hvem der meldte sig først, hvem der raabte som Nr. 2 osv., vilde bortfalde.

Enhver ny Foranstaltning giver, let forklarligt, i Begyndelsen Anledning til nogen Forstyrrelse, men Vanen og Øvelsen vil gjøre, at denne nye Maade vil gaa ligesaa glat som den hidtidige, der ogsaa uden Øvelse vilde give Anledning til Misforstaaelser og Ophold. Den ny foreslaaede Maade har imidlertid det absolute Fortrin fremfor den hidtidige, at den er langt mindre anstrængende for Lederen, idet den ophæver den aldeles unødige

stadige Raaben fra hans Side, og giver Forretningen et friere Sving, idet Medlemmerne da ikke ere nødte til, saaledes som nu, med næsten mikroskopisk Smaalighed at holde sig til, hvem Lederen erklærer for Kjøber eller Sælger i det givne Øieblik.

Ved Affattelsen af dette Forslag er jeg, som man vil have bemærket, gaaet ud fra i sine Grundtræk at beholde den nuværende Modus for Noteringen, nemlig det mundtlige Tilraab — som andetsteds benyttes ved Ultimo-Noteringen — og ikke at gaa over til t. Ex. at følge andre Børsers Kassa-Kursnotering, der foregaar ved skriftlig indleverede Kjøbs- og Salgstilbud, og det af den Grund, som foran nævnt, at vor Methode turde have Fortrinet i Retning af Paalidelighed.

Fremgangsmaaden, som den nu udøves — er der ofte bleven sagt — ligner imidlertid nærmest en Auktion, hvad der i og for sig er fordømmende for Methoden, da Forretning og Auktion ere to forskjellige Ting. Ved Forretning gjælder det Kjøb og Salg efter Enhvers frie Valg, Tendensen og Kursen er et Udtryk for det overveiende Bud eller Udbud, der igjen har sin Rod i Kjøbmandens Intelligens. Kvintessensen, Gnisten i Kjøbmandens Gjerning er den at være aandrig nok til at kjøbe, naar det er billigt, og sælge, naar det er dyrt, men ved en Auktion er der som oftest en absolut Sælger tilstede og kun én, nemlig Auktionarius, — Aanden er borte, Alt skal sælges. Det er imidlertid ogsaa kun i Formen vor Notering ligner en Auktion, ikke i Gjerningen. Det er netop Lederens hele Færd, der giver Noteringen Præg af en Auktion, thi ganske som Auktionsholderen uafbrudt raaber Bud paa Bud, raaber Lederen, og hvergang der ved en Auktion er gjort et Salg, raaber Auktionarius: 1 Krone 16 Øre, Grosserer Petersen, — ligesaa Lederen: 103½ Fraenckel

til Lorck. Ved den Forandring i Lederens Færd under Noteringen, som jeg har foreslaaet, vil det auktionsmæssige bortfalde, og Noteringsakten vil, saaledes som den i det Hele da kommer til at se ud, blive, hvad den skal være: En fri, men kontrolleret Omsætning mellem Kjøber og Sælger, hvis Resultater optegnes, og som giver som Slutningsresultat Tal, der betegne Værdien af den forblivende Kjøbs- og Salgs-Tilbøielighed.

Det er muligt, at der andetsteds haves bedre Methoder. Jeg for min Del er imidlertid tilbøielig til at tro, at naar vor Methode reformeres i Retning af det her foreslaaede, den da vil være baade tidssvarende og hensigtsmæssig. Jeg skal derfor rekapitulere Indholdet af mit Forslag:

1) Forhøielse af Minimumsbeløbet for enhver Omsætning ved Noteringen, samt Tilladelse til at omsætte et Multiplum deraf. Som Regel har jeg foreslaaet Kr. 6000 og 30 Stykker som Minimumsbeløb. (Enkelte, som have udtalt sig herom, have henstillet om ikke Kr. 4000 — og maaske 20 Stykker — skulde være lettere at enes om, ialfald som en Overgang).
2) En gjennemgaaende Forandring i selve Maaden for Udøvelsen af Noteringen, saaledes at denne derved tillige kommer til at fremtræde som en fri Omsætning imellem Deltagerne.
3) Notering, uden Betingelser, af Kjøbs- og Salgskurser.
4) Notering hver Dag af alle Fondsbørsens Artikler.
5) Fortsættelse af Forretningen efter Noteringen, hvor da Omsætningsbeløbene ere fuldstændig fri, medens de som Regel opstilles med Kr. 2000 og 10 Stykker, men iøvrigt kunne bevæge sig saavel i Multipla,

som Mellemsummer og mindre Beløb og hvorved ingensomhelst Forretning udelukkes fra Udførelse.

Der er imidlertid endnu en Grund — foruden de allerede nævnte — hvorfor man maa anbefale en Forbedring af vor Kursnoterings Methode, nemlig Hensynet til Konfluxen med Udlandet.

Den Sum, som nu herhjemme er anbragt i Fonds og Aktier — c. 1000 à 1100 Millioner Kroner — er for stor til at den kan bæres af vor Fondsbørs alene. Den har derfor naturligt ført til Forsøg paa Anbringelse af danske Fonds og Aktier paa udenlandske Børser, og i denne Henseende ere vi altsaa komne i Rang med andre Stater, hvis Papirer ikke alene ere Gjenstand for Omsætning paa deres egne Fondsbørser, men tillige paa fremmede. Saavel Kgl. Obligationer som forskjellige Kreditforenings Obligationer, Kjøbenhavns Komuneobligationer, Store Nordiske Telegrafaktier og Obligationer, Landmandsbank Aktier og Landmandsbank Hypothek Obligationer ere Gjenstand for Omsætning og Notering paa Børserne i Hamborg, Berlin, Frankfurt, Amsterdam, Paris og London. At dette er Tilfældet kan naturligvis ikke andet end indvirke heldigt paa Omsætningsforholdene paa vor Fondsbørs, af den simple Grund, at jo større Marked en Artikel har, jo lettere gaar Omsætningen for Haanden, med andre Ord, Kapitalen og Spekulationen ere friere i deres Bevægelser, og Foretagendernes uafbrudt vexlende Natur, saavelsom Tidens urolige og rastløse Virken, fordrer den størst mulige Adgang til Erhvervelse og Afhændelse.

Hovedmidlet til denne Erhvervelse og Afhændelse er Kursnoteringen, det er den, der sætter Værdistemplet paa alle disse mange forskjellige Aktier og Obligationer, og det er igjennem Kursnoteringens tidssvarende Ind-

retning, formener jeg, at man skal, ikke alene vedligeholde, men tillige udvide saavel den indenlandske, som den udenlandske Omsætning.

Det er derfor ogsaa Hensynet til Omsætningen med Udlandet, som bestemt maa fordre en mere tidssvarende Indretning af Fondsbørsens Yttringer end den nuværende Methode. Med disse uendelig smaa Omsætninger er det saa at sige ikke muligt for Udlandet at tage Del i Forretningerne paa vor Børs, fordi de større Beløb, som Udlandet altid vil søge at erhverve, eller søge at afhænde hos os, maatte indvirke i en ganske overordentlig Grad paa Kurserne, naar hver Omsætning kun gjælder Kr. 2000 eller 10 Stykker. Et Papirs Hjemstavn, et Papirs Moderbørs maa søge at komme saavidt muligt i Høide med de Børser, med hvilke man vil arbeide, saaledes at man ikke alene til visse Priser er beredt til at afgive sine Effekter, men, paa den anden Side ogsaa, beredt til at optage dem igjen, dersom de Fremmede vil af med dem. Dette gjælder særligt om Aktier, men kan ogsaa have sin store Betydning for rentebærende Papirers Vedkommende, og uagtet jeg indrømmer, at en Forbedring af Kassakurs-Noteringen knap er tilstrækkelig i denne Henseende, vil en saadan dog altid hjælpe os henad Veien.

II.

Efter Noteringen.

Til sine Tider og undertiden i længere Perioder kan det stille sig saaledes, at Forretningerne »efter Noteringen« have et større Omfang end Forretningerne ved selve Noteringen.

Det kan siges at hele denne Omsætning, efter at Noteringen er tilendebragt, i de seneste Par Aar har modtaget en Udvidelse og har faaet et konstantere Præg end den tidligere havde. Ganske vist har der altid paa Slutningsbørsen, udenfor Noteringen, været gjort Forretninger; saaledes have store Omsætninger i rentebærende Papirer fra eller til Pengeinstituter eller Tilendebringelsen af Ordrer, hvoraf en Del kun ere blevne afgjorte ved de smaa Salg ved Noteringen, fundet deres Afslutning efter Noteringen, ligesom overhovedet i Tidernes Løb naturligvis mangfoldige Forretninger ere blevne gjorte paa Slutningsbørsen, men det er dog, som sagt, først i de seneste Aar, at det daglige Samkvem mellem Medlemmerne af Fondsbørsen, er bleven udvidet til, at disse, efter endt Notering i Kursnoteringssalen, have samlet sig paa et bestemt Sted, nemlig det højre Hjørne af den

egentlige Børssal, for strax at tage fat, hvor man slap i Kursnoteringssalen.

Neppe er Noteringen tilende før man ser Vexelmæglerne og Vexellererne, paa det angivne Sted i Børssalen, at samle sig, ligesom i Hamborg, Berlin osv., i en Rundkreds, og hvor der da uafbrudt finder Bud og Udbud Sted af alle Slags Aktier og Obligationer, deriblandt ogsaa saadanne, som ikke den paagjældende Dag have været Gjenstand for nogen Notering, og ligeledes Aktier, som overhovedet ikke noteres paa Kjøbenhavns Børs. Det er ogsaa her, at nye Aktie-Emissioner først blive Gjenstand for Omsætning, og en stor Del af de Forretninger, som i Aarets Løb afsluttes i fremmede Papirer, t. Ex. Russiske osv., finde ligeledes her deres Afgjørelse.

Den nye Foranstaltning, som fra Fondsbørsens Side blev truffen i Slutningen af Aaret 1888, nemlig at Publikum, der hidtil var bleven indladt i selve Kursnoteringssalen, umiddelbart bagved Deltagerne, og saaledes at det kunde kommunicere med disse, blev anvist en særlig fra Deltagerne afsondret Plads i denne, har udentvivl allerede havt, og vil muligvis i Fremtiden endmere have den Indflydelse, at Forretningerne efter Noteringen yderligere ville voxe i Omfang.

Grunden til denne Foranstaltning var den, at man fandt, at det direkte Samkvem fra Publikums Side med Medlemmerne af Fondsbørsen under selve Noteringen, saaledes at Publikum uafbrudt i Løbet af denne kunde give Kjøbs- og Salgs-Ordrer, ofte kunde komme til — særlig da hver Handel omfatter saa ringe Beløb som Kr. 2000 eller 10 Stykker — at indvirke stærkt paa Kurserne, navnlig kunde dette ogsaa finde Sted i det Øieblik Slutningskursen blev sat.

Man fjernede altsaa det Publikum som besøger Fondsbørsen fra Medlemmerne, og derved er dette, ligesom det store Publikum, der ikke til Stadighed indfinder sig der, henvist til at give sine Ordrer før Noteringen, eller ogsaa til at gribe ind i Forretningen efter Noteringen.

Udenom den Kreds som Medlemmerne af Fondsbørsen, som nævnt, danner i Børssalen efter Noteringen, har der derfor institueret sig, hvad man i Børssproget kalder, en »Kulise«. Denne Kulise bestaar dels af enkelte Vexellerere, som ikke — eller ialfald endnu ikke — have Adgang til Noteringen, dels af saadanne Mænd, som hører til Fondsbørsens stadige Faisseurs.

Det er ganske rimeligt, at man ved disse Omsætninger efter Noteringen — de tage deres Begyndelse Kl. $2^1/_2$ à $2^3/_4$ og vedvare til henimod Kl. $3^1/_2$ — i Reglen gaar ud fra de Kurser, som nys ere blevne satte, men i Forløbet af Efterbørsen kunne disse variere endog overordentlig stærkt. Den daglige Praxis viser, at der paa Efterbørsen gjøres Forretninger til meget afvigende Kurser — op eller ned — fra dem, der have fundet deres Udtryk ved Noteringen, — ganske saaledes som det finder Sted paa andre Børser fra Børsens Begyndelse til dens Slutning.

Det er derfor naturligt, at jo mere Deltagelse, der fra Publikums Side finder Sted i Fondsbørsens Operationer, med andre Ord, jo mere Fondsbørsens Opland udvides, jo mere Interesse har det for den store Offentlighed at blive bekjendt med Resultaterne af den Virksomhed, der foregaar paa Børsen i det Hele taget, altsaa saavel ved selve Noteringen, som efter denne, og det vilde derfor være af Interesse, om der i Dagbladene

præsteredes bedre og fyldigere Fondsbørsberetninger. end dem man hidtil er vant til at finde der.

Disse Beretninger have nemlig ikke strakt sig udover Meddelelser angaaende Forretningen ved selve Noteringen og have været givne i en saadan Form, at de ikke have været andet end et tørt Referat af selve Kurslisten, uden hverken at indeholde Momenter til eller Forklaring af Kursbevægelserne, eller Noget om hele det Liv, som rører sig paa Efterbørsen, hvilket jo dog — som alt omtalt — allerede i lange Tider har havt en meget stor Betydning, saameget mere, som Virksomheden dèr jo stadig omfatter alle Papirer.

Et Forsøg paa at udfylde denne Lakune i Fondsbørsens Meddelelser til det store Publikum, har jeg selv gjort, idet jeg i nogle Maaneder af forrige Aar lod mit Firma afgive saadanne fyldigere Fondsberetninger til et herværende Blad. Da denne Virksomhed imidlertid syntes at møde Modstand fra flere Sider, opgav jeg den. Det kan derfor imidlertid ikke andet end glæde mig, at Kjøbenhavns Børstidende, der fra 1. April er overgaaet til Hr. E. Brandes' Redaktion, og som har sat sig til Formaal i det Hele at udfylde det Savn, som vi hidtil have følt herhjemme af et virkeligt Børsblad, tildels har optaget den Virksomhed, som jeg havde paabegyndt, idet man nu hver Dag i Kjøbenhavns Børstidende finder en Meddelelse om Forretningerne »efter Noteringen«. Det er at haabe, at dette nye Børsorgan efterhaanden — hvad der synes at fremgaa af de hidtil præsterede Numre — vil tage de bedste udenlandske Børsblade til Mønster og saaledes ogsaa gaa til at bringe en virkelig fyldig Skildring af hele den daglige Fondsbørs.

Men tager saaledes Forretningerne efter Noteringen et stedse større og større Opsving, vil den naturlige Følge

deraf være, at det vilde være hensigtsmæssigt at undergive dem en vis Ordning.

Nu gaar nemlig Alt i én Pærevælling!

Bud paa og Udbud af alle mulige Slags Obligationer og Aktier gjøres i samme Øieblik. Alle Navnene fra A til Ø paa disse Papirer summer paa én Gang En om Ørene.

En lille Smule Orden vilde være hensigtsmæssig.

Man kan inddele Tiden t. Ex. i 3 Afsnit, og give hver Afsnit sine Papirer, eller man kan opstille t. Ex. 3 Skranker og give hver Skranke et vist Antal Papirer.

Træet falder ikke for det første Hug! Jeg haaber at Forretningerne fremdeles maa udvikle sig paa Kjøbenhavns Fondsbørs — da vil Nødvendigheden af tidssvarende Foranstaltninger trænge stærkere og stærkere paa!

III.

Noteringssalen.

At gjøre Fremskridt ere alle Nationers, alle Institutioners, ja. vel egentlig alle Menneskers Maal!

Ingen vil, med sin gode Villie. stræbe efter at gaa tilbage! Derfor maa det ogsaa i høieste Grad beklages, at Ombygningen af Kursnoteringssalen i 1888 — uden at dette fra de Ledendes Side naturligvis har været Hensigten — i Virkeligheden maa betegnes som et Tilbageskridt, saa sandt som den hele Ordning i denne langt fra er saa gód og hensigtsmæssig, som Ordningen i Salens tidligere Skikkelse var.

Man give Gjæsterne Æren!

Denne gode gamle danske Skik er man beklagelsesvis ikke kommen til at følge i den nye Kursnoteringssal.

Der er Fondsbørser, der ganske udelukke Publikum fra selve Kursnoteringssalen!

Er det rigtigt eller ikke? Jeg skal aldeles ikke komme ind paa at undersøge dette Spørgsmaal. I London t. Ex. kan Publikum ikke komme ind. Jeg mener, at Forholdene der ere af en ganske anden Beskaffenhed, og Publikums Interesser varetages da paa en anden Maade,

thi hvad vilde en Fondsbørs være uden det høistærede Publikum?

Her har man altid staaet med Hatten i Haanden ved Døren til Kursnoteringssalen og sagt: »Vær saa artig« til Publikum.

I den nye Sal har man heller ikke lukket Døren i for Publikum, men man har gjort det, som næsten er værre, man har givet vore Gjæster — vore Kunder — en Baas at staa i, man har pakket dem sammen i et lille Rum, med en Skranke for, og ikke undt dem saameget som en Stol, hvorpaa de kunde skiftes til at hvile sig, dersom Forestillingen skulde trække ud, med andre Ord, dersom der er saameget at bestille, paa Grund af de Ordrer, som Gjæsterne have givet os, at vi, der sidde ned, magelig kunne holde ud at udføre dem.

Bør dette ikke forandres?

Vil man have Gjæster, maa man yde dem sin Courtoisie!

Og ligesaa uheldig som man har været med Indretningen af Pladsen til Gjæsterne, ligesaa uheldig er den Del af Kursnoteringssalen, som er forbeholdt Fondsbørsens Medlemmer.

Man har nemlig, for det Første, indrettet alle Pladserne i en Klump. Tidligere sad Deltagerne i Kursnoteringen i en treradet Hesteskoform, saaledes at de under Forretningen ikke alene kunde høre hinanden, men tillige se hinanden, medens Lederen, som nu sidder med alle Deltagerne lige imod sig, tidligere havde disse tilhøjre, tilvenstre og ligefor, saaledes at han, der nu, da alle Stemmerne tørne lige imod ham, ikke formaar at skjælne den ene fra den anden, eller at finde Rede i Kjøber og Sælger, under den tidligere Indretning bekvemt kunde afgjøre, hvorfra den bydende og den udbydende Stemme kom.

I den gamle Sal sad Lederen op mod en Baggrund. nu har man derimod placeret ham midt i Rummet. hvilket aldrig kan være heldigt i akustisk Henseende. og Deltagerne. som jo sidde bag hinanden i 7 Rader. maa ofte under Noteringen reise sig op og vende sig om for at konstatere. med hvem Afslutningen af en af de mange smaa Handler finder Sted. Dette fremhæver jeg. fordi det paa Dage. hvor der er Liv i Forretningen, giver hele Akten et Udseende af fuldstændig Forvirring og den nuværende Praxis. der fordrer Lederens Afgjørelse af, hvem der først bød eller udbød, hvem der var Nr. 2. og hvem Nr. 3 o. s. v. hjælper ikke til at forbedre Situationen.

Jeg tror sikkert at kunne paastaa. at de fleste. ja i Grunden alle Deltagerne i Kursnoteringen ere enige med mig i. hvad jeg her har fremført om den nuværende Kurssals uheldige Indretning. fremfor den tidligere. men iøvrigt har denne Sag faaet sin Høiesteretsdom den 14 September 1888. paa hvilken travle Dag Lederen af Noteringen. Hr. Vexelmægler Harry Hertz. da han saa. at han ikke som tidligere magtede Situationen, uvilkaarlig udbrød: »Nei! det er ikke til at holde ud med de 7 Rader der!«

Vil der nu blive truffet Foranstaltninger til paany at ombygge Salen. eller til at skaffe Fondsbørsen et til dens Arbeide og Betydning svarende Lokale?

Herpaa maa jeg blive Svaret skyldig!

Saameget kan man imidlertid nok sige: Man skulde synes det! Og man maa haabe det!

Haabet beskjæmmer Ingen!

Dernæst er der indført en for Firmaer med flere Deltagere høist uheldig Bestemmelse, nemlig den. at kun en af Deltagerne maa sidde med Front mod Lederen. Dette vil med andre Ord sige. at man under Noteringen,

medens den daglige officielle faste Forretning staar paa, har skilt to Kompagnoner ad!

Ved denne Foranstaltning tvinger man i Virkeligheden den ene Kompagnon til at overlade den anden Udførelsen af de fælles Forretninger, medens de tidligere i den gamle Sal, hvor de sad sammen, stadigvæk kunde konferere med hinanden, og saaledes altsaa udføre Forretningerne — saaledes som jo naturligvis alle Forretninger blandt Kompagnoner maa ske — efter fælles Overlæg og fælles Overenskomst.

Enhver kan sige sig selv, at denne Bestemmelse er særlig uheldig, og jeg mener, at der blandt Kjøbmænd ikke kan være nogen Tvivl om, at den jo maa betegnes som et ligefremt Tilbageskridt i kommerciel Henseende!

Heller ikke den af Fondsbørsens Udvalg i den nyeste Tid trufne Bestemmelse, hvorved den Medlemmerne tidligere tilkommende Ret til — i Sygdomstilfælde eller under andet Forfald — at lade en Kommis sidde paa den Vedkommendes Plads, for under Noteringen at indskrive Kurserne i Firmaets Kursnoteringsbog, fratages dem, er af en saadan Beskaffenhed, at den bør opretholdes, dels fordi det er uhensigtsmæssigt, at Firmaet da maa undvære Førelsen af dets Kursnoteringsbog, dels fordi den tidligere Regel ingen Skade gjorde, og endelig, fordi det jo ikke er ved at træffe lutter indskrænkende Forholdsregler, at man gavner Fondsbørsens Virksomhed.

Jeg skal iøvrigt endnu kun fremhæve en meget væsenlig Mangel ved Kjøbenhavns Fondsbørs!

Det er nemlig den, at den aldeles ingen Depescher modtager fra andre Fondsbørser.

I Børsens Konversations- og Læseværelser findes der jo hver Dag forskjellige Depescher. Af Fondsdepescher

er der imidlertid kun én, nemlig en meget tarvelig Hamborgdepesche. Fondskonfluxsen imellem vor Børs og Hamborgs er mindre, derimod er Forretningen langt livligere imellem vor Børs og Børsen i Berlin, og paa Foden af ovennævnte Depesche findes der en Bemærkning, der lyder: Berlin aabner fast, flau eller hvordan Tendensen nu er.

Dette er alt, hvad Kjøbenhavns Fondsbørs Aaret rundt erfarer om de store fremmede Fondsbørser, hvis Stilling dog influerer — ialfald til Tider — mere eller mindre stærkt paa vor Fondsbørs, og paa hvilke der daglig noteres flere af vore egne Fonds og Aktier, og hvorfra der under alle Omstændigheder udgaar en Mængde Data og Oplysninger, der ere af største Betydning for hele Verdensomsætningen.

Kursnoteringssalen er iøvrigt kun et lille Lokale — for lille til i Virkeligheden at svare til de Krav, der kan og bør stilles til et Lokale for Kjøbenhavns Fondsbørs, der i Aarenes Løb har voxet sig nogenlunde stor, og som rigtigt styret, hensigtsmæssigt og tidssvarende indrettet, ved Medlemmernes fælles Bestræbelser formaar at udvide sig selv og sit Virksomhedsomraade betydeligt.

Det er iøvrigt ret mærkeligt og fortjener at optegnes i Børsens Historie, at Kursnoteringssalen i det Aar 1889, foruden med de Skavanker, der her ere omtalte, tillige fremtræder i en yderst tarvelig Skikkelse, thi netop i denne Periode har Geheime-Etatsraad Tietgens Virksomhed bragt alle Børsens andre Lokaler i Harmoni med hele den Esprit, hvoraf han selv er i Besiddelse. Læse- og Konversations-Værelserne, Generalforsamlingssalen, Børsens Kontorer — som ogsaa disses Ordning og Ledelse — Grosserer Komitéens Lokaliteter o. s. v. — selv Fornødenhedsrummene, alle og alt bære Vidne

om hans Smag og Nutidens Krav — kun Fondsbørsens Lokale staar i alle Henseender tilbage. Det er tarveligt og slet, selv i Retning af Belysning.

Over Indretningen af Fondsbørsens Kursnoteringssal har Tietgens Aand ikke hvilet, her har han endnu ikke tændt det elektriske Lys, — men dette er ikke nogen Grund til, at Fondsbørsen skal behandles som Askepot.

IV.

Fondsbørsens Organisation.

Som foran nævnt ere de Vedtægter, hvorunder Kjøbenhavns Fondsbørs arbeider, daterede 22 Mai 1876.

Til disse Vedtægter slutter sig:

1. Regler for den offentlige Kursnotering paa Kjøbenhavns Børs.
2. Regler for den extraordinære Notering.
3. Regler angaaende Udvalgets Forretningsorden, Valgene o. s. v.
4. Bestemmelser vedrørende den ordinære Kursnotering, m. H. t. hvilke Papirer, der ere optagne paa Kurslisten.
5. Nærmere Bestemmelser angaaende Størrelsen af Opraab paa fremmede Sedler, Obligationer og Aktier.
6. og 7. Bestemmelser og nærmere Bestemmelser af samme Art, vedrørende den extraordinære Notering.
8. Børsregler for Indfrielse af udtrukne Værdipapirer.
9. Overenskomst imellem Fondsbørsens Kursnoteringsudvalg og Grosserer Societetets Komité angaaende den daglige Kursnotering, samt angaaende Papirers Optagelse paa og Udslettelse af den officielle Kursliste.

Denne Overenskomst er fra Slutningen af Marts 1888 og er fremkommet paa Initiativ fra Grosserer Societetets Komités Side, efterat det i Landsthinget vedtagne, af Indenrigsministeren forelagte Lovforslag om dette Æmne var bleven forkastet i Folkethinget.

Betragter man nu først Vedtægterne — hvilke ere ensbetydende med Statuter eller Love for Vexelmæglernes og Vexellerernes Forening, da bestaa disse i det Hele af 10 §§, der fastslaa, at:

Udvalget, hvis Hverv gaar ud paa, at varetage Overholdelsen af de for Kursnoteringen gjældende Bestemmelser, ligesom overhovedet at afgjøre alle Spørgsmaal vedrørende Kursnoteringen, og hvad dermed staar i Forbindelse, skal bestaa af 7 Medlemmer, nemlig 4 Vexelmæglere og 3 Vexellerere.

Udvalget vælges med simpel Majoritet ved skriftlig Afstemning af samtlige til Foreningen hørende Vexelmæglere og Vexellerere. Valget skal foregaa hvert Aar inden Udgangen af Marts Maaned. Det gjælder for 3 Aar. I Vakance-Tilfælde mellem Generalforsamlingerne supplerer Udvalget sig selv, og den saaledes Valgte indtræder med Hensyn til Funktionstidens Længde i den Udtrædendes Sted.

Udvalget har i Henhold til Børsordenens § 8 den afgjørende Myndighed i Kursnoteringssalen.

Udvalget kan ikke, mod Protest fra Flertallet af Medlemmerne, fastholde en eventuel fattet Beslutning om Udslettelse af Kurslisten af et hidtil noteret Papir.

Udvalget vælger selv sin Formand og bestemmer selv sin Forretningsgang. Gyldig Beslutning kan fattes af 5 Medlemmer. Over Forhandlingerne føres en Protokol.

Udvalget skal hvert Aar i Marts, med 8 Dages Varsel, indkalde en Generalforsamling, og der give

Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar. Generalforsamlingen skal afholdes forinden de ovenfornævnte Valg finde Sted.

Alle Meddelelser fra Udvalget til Medlemmerne skal ske i Kursnoteringssalen efter endt Notering, og yderligere ved Opslag i Lokalet. Ingen Meddelelse maa finde Sted om Lørdagen eller paa de mosaiske Festdage.

Medlemskontingentet er 5 Kroner aarlig.

Forandring i eller Tilføielse til disse Vedtægter blive først gyldige efter at være forelagte samtlige kontingentydende Vexelmæglere og Vexellerere og godkjendte af deres Flertal.

Man vil efter nu saaledes at have gjennemlæst Indholdet af Foreningens Vedtægter snart være paa det Rene med, at der i dem mangler en hel Del organisatoriske Bestemmelser, ligesom at de klart bære Præget af kun at være et første Forsøg paa at nedskrive, hvad Praxis og Tidernes Hævd har ført med sig.

Dette fremgaar yderligere deraf, at man ved at studere de til Vedtægterne knyttede Regler deri finder flere Bestemmelser, som organisk tilhøre Vedtægterne eller Statuterne.

Dette er saaledes Tilfældet med Spørgsmaalet om, hvem der overhovedet er berettiget til at deltage i Kursnoteringen, hvilket netop er Hovedpunktet i Foreningens Virksomhed, samt endvidere med Bestemmelsen om, at det er det af Foreningen valgte Kursnoteringsudvalg — alias Foreningens Bestyrelse — der har Afgjørelsen af, hvem der fremtidig skal tilstedes Adgang til Kursnoteringen og optages i Foreningen.

Fremdeles hører alle Bestemmelser, der angaar Valget af Udvalgsmedlemmerne og af Dirigenten for Generalforsamlingen, ind under Statuterne, ganske paa

samme Maade, som Tilfældet er f. Ex. ved alle Aktieselskaber eller ved andre Foreninger.

Paa den anden Side trænger ligeledes Reglerne til et Gjennemsyn. De have efterhaanden faaet flere Tilføielser, saa at det vilde være hensigtsmæssigt at indordne disse, saaledes at Reglerne kunde fremtræde, ikke som nu spredte, men som et samlet Hele, ændret efter Nutidens Krav.

Hvad Reglernes seneste Tilføielse angaar, nemlig de Bestemmelser, der bero paa den omtalte Overenskomst mellem Udvalget og Grosserer Societetets Komité, da synes det som om Indenrigs-Ministeriet ikke ganske har kunnet sluttet sig til disse.

De gaa ud paa, dels at Kursnoteringen af Obligationer og Aktier fremtidig foregaar hver Børsdag under Ledelse af Vexelmæglernes og Vexellerernes Kursnoteringsudvalg, uden at der, som hidtil, hver Tirsdag og Fredag som Bisidder indfinder sig et Medlem af Grosserer-Societetets Komité, dels at Andragender om Papirers Optagelse paa den ordinære Kursliste vel skulde indgives til Vexelmæglernes og Vexellerernes Kursnoteringsudvalg, men at dettes Beslutning, hvad enten denne gaar ud paa Antagelse eller Forkastelse, skal forelægges Grosserer Societetets Komité til Afgjørelse, hvilken Regel ogsaa gjælder om ældre Papirers Udslettelse. Hertil knytter iøvrigt Kursnoteringsudvalget i sin Skrivelse af 27 Marts 1888 til Grosserer-Societetets Komité den Betingelse, at den fornævnte Afgjørelse fra Komiteens Side skal falde i det først paafølgende Komité Møde, efterat Udvalgets Meddelelse er indkommen — Noget, om hvilket man ikke nogetsteds kan sé, hvad Grossererne sige dertil — og fremdeles den Betingelse, at i Tilfælde af Meningsforskjel imellem Grosserer-Societetets Komité og Kurs-

noteringsudvalget skal Sagen gaa til Indenrigsministeriet, for hvis Afgjørelse begge skulle bøie sig.

Hvad Ministeriet angaar, da ser man af dets Skrivelse af 12 April 1888 til Grosserer Societetets Komité, at det betragter den af Kursnoteringsudvalget forlangte Rekurs til Ministeriet som en Selvfølge, idet Ministeriet hævder, at den endelige Afgjørelse af alle den Slags Spørgsmaal allerede paa Forhaand tilkommer Ministeriet. Men dernæst sér man af denne samme Skrivelse, at Ministeriet ikke synes at ville slaa sig tiltaals med hvad Grossererne og Vexelmæglerne og Vexellererne saaledes »paa egen Haand« — som Ministeriet udtrykker sig — have afgjort, thi der meddeles udtrykkelig, at »Ministeriet ingenlunde har opgivet Tanken om at tilveiebringe nye Lovbestemmelser for Noteringen af Kursen paa Aktier og Obligationer, idet man er betænkt paa, om end i en noget ændret Skikkelse atter at bringe Sagen frem for Rigsdagen«, og en af Grundene dertil er den, erklærer Ministeriet: »At forskaffe Kursnoteringsudvalget den offentlige Anerkjendelse, som en Institution, der udfører Funktioner af saa stor Betydning for det praktiske Forretningsliv, ikke bør savne«.

Iøvrigt fremgaar det af Ministeriets senere Skrivelser, at dette finder flere Uoverensstemmelser mellem Grosserer-Societetets og Kursnoteringsudvalgets Standpunkt angaaende den trufne Overenskomst.

Alt dette synes end yderligere at nødvendiggjøre den nys omtalte Revision af Reglerne.

Her fremtræder imidlertid ogsaa, naar Talen er om eventuel Udslettelse af Kurslisten af et hidtil noteret Papir, et nyt Bevis paa den hele Organisations Uigjennemførthed, thi ikke alene tilkommer Afgjørelsen af en eventuel Udslettelsesbeslutning fra Udvalgets Side, ifølge

Vedtægternes § 5 Vexelmæglernes og Vexellerernes Generalforsamling, og altsaa ikke Grosserer Societetets Komité, saaledes som af Udvalget indgaaet paa ved den oftomtalte Overenskomst, men dernæst er det fuldstændigt absurd at lade baade Vedtægter og Regler bestemme om det samme Æmne, der ordentligvis maa henhøre under den ene eller den anden Kategori, og endelig ses det ikke, hvorledes overhovedet nogen »Regel« skulde kunne forandre en i Vedtægterne truffen Bestemmelse, eftersom Vedtægternes § 10 bestemmer, at Forandringer i eller Tilføielser til Vedtægterne kun kunne vedtages af Vexelmæglernes og Vexellerernes Generalforsamling.

Men for nu at vende tilbage til Vedtægterne, der absolut maa være Pointet i Fondsbørsens fremadskridende Organisation, da bør disse omdannes til fyldige Statuter, indeholdende saadanne velordnede Bestemmelser, at Foreningens indre og ydre Liv træder klart frem.

Først og fremmest maa Kontingentet væsentligt forhøies. Et Kontingent af 5 Kroner aarligt for en Deltager af Fondsbørsen, hvis Forretninger dreie sig om Millioner, er jo ligefrem — ulogisk!

Kontingentet maa være rigeligt, saaledes at det tillader ikke alene at fyldestgjøre Trangen til telegrafiske Efterretninger fra andre Fondsbørser, men tillige Bestridelsen af andre Udgifter i Foreningens Interesse, deriblandt Lønninger til Funktionærer, Midler til at værne Standens Erhverv imod Indgreb, og f. Ex.: Reiseudgifter for Udvalgsmedlemmers Besøg ved andre Fondsbørser, for at gjøre sig bekjendt med disses Indretning, Anskaffelse af faglig Literatur o. s. v.

Iøvrigt skal jeg her fremsætte de væsentligste af de organisatoriske Bestemmelser, som efter min Formening mangle i Fondsbørsens hidtidige Statuter.

1. Bestemmelse om Fondsbørsens Medlemmers Antal. saaledes at Tilgang kun kan finde Sted ved Vakance eller Behov ɔ: ved Udvidelse af Forretningernes Omfang.
2. Fastsættelse af de Betingelser, som skulle opfyldes for i det Hele at erholde Adgang som Medlem af Fondsbørsen — hvorved det da synes naturligt at tage Hensyn til Oplærelsen og Fordannelsen — saaledes at der ikke fremtidig kan blive Tale om Klager over Vilkaarlighed. Protektion, Uretfærdighed o. s. v. fra Bestyrelsens Side.
3. Om Bestyrelsens Myndighed og Medlemmernes Rettigheder i Foreningen. Dette er et overmaade vigtigt Punkt for enhver Organisation. De Bestemmelser, som nu haves, ere meget illusoriske og yderst primitive.

Det ser efter Vedtægterne ud som om det saakaldte Udvalg — selve denne Betegnelse er aldeles forkert, idet den ikke tilstrækkelig antyder den Virksomhed, som udfoldes allerede nu fra de Valgtes Side (Udvalget kaldes ogsaa undertiden Syndikat), i Virkeligheden er det Fondsbørsens Bestyrelse — indtager en diktatorisk Myndighed vedrørende Fondsbørsens Anliggender.

Kun i to Henseender finder jeg i Vedtægterne nogen Kompetence hos Generalforsamlingen, nemlig ifølge § 5 med Hensyn til en fremtidig Udelukkelse af et noteret Papir, og det endda kun, naar der gribes ind ved en Protest fra Medlemmernes Side — en høist uheldig Form for en Myndighed — og i Henhold til § 10, der bestemmer at Forandringer i og Tilføielser til Vedtægterne behøve Generalforsamlingens Sanktion.

Udvalget vælger ganske vist ikke sig selv, men det supplerer sig selv i Tilfælde af Vakance, ikke til næste

Generalforsamling, som almindeligt er i Foreninger eller Selskaber, men indtil den Afgaaedes Funktionstid er udløben, altsaa eventuelt for hele Valgperioden.

I alle andre Retninger, med Hensyn til alle Anliggender, der vedrøre Fondsbørsen, og hvorom Bestemmelse ikke er indrammet i de nugjældende Vedtægter, er det Udvalget, der alene regjerer. Altsaa træffer Udvalget udelukkende Bestemmelse med Hensyn til Optagelse til Medlem af Foreningen, og den dermed følgende Rettighed til Bud og Udbud ved Noteringen, m. H. t. midlertidig eller vedvarende Udstødelse af Foreningen, Medlemmernes Placering, Kursnoteringssalens Indretning, Forretningsgangen, Opraabene og disses Størrelse, Papirers Optagelse eller Ikke-Optagelse, Leveringsmæssigheden af Papirer, Tiden for Fondsbørsens Holdelse, kort sagt, Udvalget træffer Bestemmelse om alt, der vedrører Fondsbørsen, Medlemmernes Rettigheder og Pligter, altsaa Foreningens Interesse i det Hele taget.

Dette er formeget! Efter min Mening ialfald. Jeg nærer den Anskuelse, at Fondsbørsen og dens Fremtid vilde være bedre tjent med fyldige organisatoriske Bestemmelser, saaledes indrettede, at Medlemmerne følte sig som Medlemmer, ganske vist med Pligter, men ogsaa med Rettigheder.

Arbeidet gaar bedre da, og mig forekommer det, at det, det gjælder om, er at arbeide Fondsbørsen op — fremad!

At staa stille er at gaa tilbage!

Med Hensyn specielt til den Overenskomst, som Udvalget har afsluttet med Grosserer Societetet, da vilde jeg naturligvis nok have fundet det rigtigt og kollegialt og hensigtsmæssigt, om man havde forelagt denne Sag for Foreningens Generalforsamling.

Dette er nu imidlertid ikke sket og jeg vil ganske

ærligt tilstaa, at, som Forholdet nu engang i lange Tider har været og stadigt er paa Børsen, nemlig at destoværre ikke alle Børsmænd ere Medlemmer af Societetet, der eier Børsen, er der ikke noget videre at indvende mod Overenskomsten.

Det er ikke andet end simpel Høflighed mod Fondsbørsens høist elskværdige Værter, D'Hrr. Grosserere, der ikke engang vil tage nogen Leie af os for den Plads, de have indrømmet os, at man dog giver dem et Ord for, hvad man bestiller i deres Eiendom.

Denne Overenskomst er noget helt andet end det Lovforslag, som blev forelagt og vedtaget af Landsthinget.

Hvis dette Forslag var bleven til Lov, vilde Fondsbørsen være kommen i en komplet underordnet og afhængig Stilling til Grossererne og disses Bestyrelse.

Det havde været en anden Sag, dersom Lovforslaget havde optaget Fondsbørsens Medlemmer blandt Børsens Medlemmer, dersom det tillige havde truffet den Bestemmelse, at Børsen i sin Helhed skulde regjeres under én Hat!

Det er det, som jeg tror, at der bør arbeides henimod, saaledes at man kan begynde Børsens Statuter med tilsvarende de samme Ord, hvormed Berliner Børsens begynde: Es soll in Berlin nur eine Börse zugelassen werden.

Dette er imidlertid ikke Tilfældet i Øieblikket. Varebørsen og Fondsbørsen lever hver sit Liv og have hver sin Bestyrelse, og som Forholdene altsaa ere, maa Fondsbørsen organisere og udvikle sig ved Hjælp af de Rettigheder, hvoraf dens Medlemmer ere i Besiddelse, og paa Grundlag af den Betydning, den har igjennem sin Virksomhed, saaledes at den kan blive en stedse større og større Magt til Støtte for vort Lands finansielle Anliggender.

V.

Forretningerne og deres Afvikling.

I Modsætning til, hvad der er Tilfældet paa ialfald de fleste andre Fondsbørser, gjælder den officielle Notering paa Kjøbenhavns Fondsbørs ikkun Forretninger pr. Kassa.

Tidsforretninger i dette Ords egentlige Forstand finder hos os kun af og til Sted, og ere aldeles ikke undergivne nogen Notering eller Organisation.

Tidligere var Forretninger paa Tid mere almindelige end nu. Navnlig for en 5 à 6 Aar siden sluttedes der ikke faa Forretninger paa 1—2 à 3 Maaneders Levering, det var da navnlig Sukkeraktier og Dampskibsaktier, der udgjorde Æmnerne for disse Omsætninger. Og i en endnu tidligere Periode, i »Telegrafperioden«, med andre Ord, i Begyndelsen af Halvfjerdserne, da det europæiske Selskab sammensmeltedes med China-Japan-Extension Selskabet, fandt der endnu større Leveringsforretninger Sted, hovedsagelig i Telegrafaktier.

Kassaforretningerne udføres paa den tidligere beskrevne Maade og indgaas mundtlig. Fondsbørsens Medlemmer indføre alle de af dem paa Børsen udførte For-

retninger i deres daglige Kursnoteringsbog ganske kort. t. Ex. blot saaledes:

+ 2000 Kr. Sukkeraktier 103½ — Henriques, hvorved betegnes, at man har kjøbt disse Aktier af Henriques, eller ÷ 2000, hvilket da vil sige, at man har solgt dem. Derefter udskrives Notaer, og Reglerne for Afviklingen af disse Forretninger imellem Fondsbørsens Medlemmer ere i Hovedsagen følgende:

Handeler, der ere afsluttede ved den offentlige Kursnotering skulle være opfyldte senest Kl. 12 Middag den paafølgende Søgnedag. Naar Modtagelsen sker inden Kl. 10 Form. beregnes Rente til Salgsdagen, i modsat Fald til Modtagelsesdagen, hvad der imidlertid ikke regnes saa nøie.

Kjøberen skal afhente det Kjøbte hos Sælgeren. Effekterne skulle selvfølgelig leveres i fuldkommen Orden, eventuelt med noteret Transport osv.

Udtrukne eller opsagte Værdipapirer ere Kjøberne ikke pligtige at modtage. Modtages desuagtet et saadant, skal Ombytning med et ikke udtrukket eller ikke opsagt finde Sted, hvortil eventuelt haves en Frist af én Maaned efter Begyndelsen af den Salgsdagen nærmest paafølgende Rentetermin. Det mulige Rentetab fra Salgsdagen indtil Ombytningen bæres af Kjøber og Sælger hver med det Halve, hvorimod alt videre Rentetab falder Sælgeren til Last.

Et indenlandsk Værdipapir betragtes som udtrukket fra den Dag, paa hvilken Trækningen finder Sted eller begynder, et udenlandsk derimod betragtes som udtrukket fra den Dag, dets Udtrækning er bleven bekjendt her ved et udenlandsk Blad, der holdes i Børsens Læseværelse eller ved en officiel Trækningsliste der er kommen her tilstede.

For Afviklingen af Forretninger imellem Medlem-

merne af Fondsbørsen og deres Klienter haves derimod aldeles ingen Regler eller Normer.

Sker Afviklingen pr. Kontant kunde der jo i Hovedsagen kun være Tale om at opstille to Regler, nemlig:

Forretningen afvikles efter Kjøbenhavns Fondsbørs' Usance — hvilket nu stiltiende betragtes som givet.

Kurtagen eller Provisionen fastsættes til det og det.

Kurtagen blev indført eller rettere konstateret ved Mæglerforordningen af 1808. Ved Sammenslutningen af alle Fondsbørsens Medlemmer i én Forening adopterede Vexellererne Vexelmæglernes Beregning af denne Kurtage, men naturligvis er den slet ikke mere det, som Mæglerforordningen — af hvilken der for Vexelmæglernes Vedkommende ikke er andet end Navnet tilbage — bestemmer.

Kurtagen for Aktier er saaledes i Forordningen fastsat til: $^1/_2$ pCt. for Beløb indtil 10 000 Rdl.,
$^1/_4$ pCt. af det, som overstiger denne Sum, hvoraf Kjøber og Sælger hver betale det Halve, naar Aktierne kjøbes eller sælges underhaanden, medens Kjøberen betaler det Hele, hvis Salget sker ved Auktion.

For Tiden er der egentlig aldeles ingen Regel for Kurtage-Beregningen. Den almindelige er jo 1 pro Mille; men der er flere Afskygninger, eftersom Papirets Kurs staar.

Men der er mange Forretninger, man kan nok sige det aldeles overveiende Antal, som ikke afgjøres pr. Kontant imellem Medlemmerne af Fondsbørsen og deres Klienter. Disse Forretninger afvikles paa den Maade, at Klienten indbetaler et Beløb paa de kjøbte Papirer, medens disse forblive henliggende hos Vexelmægleren eller Vexellereren mod Betaling af Rente af det ikke indbetalte Beløb, indtil Klienten ønsker at sælge.

Dette er vor Børs's Tidsforretninger!

Skinnet bedrager! De se livagtig ud som Kassaforretninger — Anlagegeschäfte — men ere dog i Virkeligheden rene Spekulationsforretninger.

Iøvrigt er naturligvis ogsaa den aldeles overveiende Del af de rene Kassaforretninger udelukkende Spekulationsforretninger.

Man vil her ikke ind paa at indføre Spekulationsforretninger. man skræmmes ved Ordene: paa Tid. paa Levering. pr. Ultimo, à la hausse eller à la baisse. af bare Frygt for at lugte en ren og skjær Spekulationsforretning. Og hvad er saa den langt overveiende Del af alle de Forretninger, som gjøres hele Aaret rundt paa vor Børs, andet end skinbarlige Spekulationer?

Hvor i Verden er det anderledes?

Forskjellen er blot den. at medens man aabent bekjender dette alle andre Steder og indretter sig derefter. lader man Forretningerne her skjøtte sig selv, blot for at slippe for at give dem deres rette Navn.

Andetsteds har man regelbundne Tidsforretninger med officielle Kurser. medens man her er ganske uden Normer for Indgaaelsen, Forløbet og Afviklingen af de samme Forretninger.

Det ene Medlem af Fondsbørsen skriver et Brev til sine Klienter. Nogle af disse give ham et Svarbrev, andre intet.

Andre Medlemmer bruge kun at give deres Kunder en Nota over Kjøbet, paa hvilken da det indbetalte Beløb er fradraget.

Virkelige reciproke Beviser. der ere undergivne Stempelafgift. benyttes kun sjældent. og om Slutsedler er der aldeles ikke Tale, da de ere fuldkommen ubrugelige ved disse Forretninger. I det Hele taget er Slutsedler ikke

alene ubrugelige, men fuldstændig unyttige ogsaa ved de Forretninger, som af Klienterne afgjøres pr. Kontant, af den simple Grund, at den ene Part som i Slutsedlen maa betegnes som »pr. Kommission«, ikke har eller kan faa det Mindste med den anden Part at bestille, idet det saaledes som hele Forretningsgangen paa vor Fondsbørs er, altid maa være det vedkommende Fondsbørsmedlem, der selv kommer op for Forretningen ligeoverfor sin Klient.

At man her i Kjøbenhavn i den nærmeste Tid skulde komme ind paa at indrette en regelbunden Ultimoforretning for de Papirers Vedkommende, som egne sig dertil, tænker jeg aldeles ikke paa, det vilde være for stor en Mundfuld paa éngang! — at det er min Mening, at det vilde være det rigtigste, er en anden Sag. Jeg grunder denne Anskuelse derpaa, at man paa de Fondsbørser, hvor hele Forretningsvirksomheden har et ganske andet Snit end hos os, hvor Synet paa Fondsbørsens Gjerning og denne Gjernings Betydning har naaet en ganske anden Høide end hos os og endelig, hvor man ikke alene tror paa Soliditeten af de hjemlige Papirer, men ogsaa kjender at vurdere de udenlandske, paa de Fondsbørser altsaa, hvor Verdens største Finansmænd findes, deltage alle, ogsaa de fineste Firmaer og Banker, i ordnede Tidsforretninger og udføre og afvikle dem efter de derfor normerede Regler.

Skulde vor Børs indeholde klogere og dygtigere Mænd, af en bedre Kvalitet i det Hele, end disse omtalte andre Børser? Vel næppe!

Imidlertid, som sagt — Sagen ligger ikke for; men at bringe lidt Orden tilveie med Hensyn til Indgaaelsen og Afviklingen af de Tidsforretninger, som nu uafbrudt

hver eneste Dag gjøres paa vor Børs. det skulde dog vel neppe kunne være andet end fornuftigt.

Sagen burde behandles paa Fondsbørsens Generalforsamling og man maatte der vedtage de dertil nødvendige Bestemmelser. I første Række maatte man enes om:

Ensartede Beviser til Udvexling med Klienterne.

Officielle Bestemmelser om de af en saadan Handels Indgaaelse opstaaede gjensidige Rettigheder og Forpligtelser,

samt bestemte Kurtage- eller Provisions-Satser.

Naturligvis turde Fondsbørsens Medlemmer derefter ikke udføre Forretninger paa andre Betingelser end de vedtagne.

Jeg har konciperet et Bevis. der formentlig kunde passe for vore Børsforhold, og fremsætter det her til mine Herrer Kollegers Betragtning.

Effekt: Kr. 6000 Aktier i de danske Sukkerfabriker.
Pr. ultimo.

Kurs: 103½ pCt.	Indbetaling Kr.:	Restbeløb Kr.:
		(Underskrift)
Rente: 4 pCt.	— —	— —
		(Underskrift)

Undertegnede erkjender herved, at vi Dags Dato have solgt Dem:
Kroner Sex Tusinde (nom. Beløb) Aktier i de danske Sukkerfabriker
At levere: Ultimo...
samt derpaa at have modtaget et à Konto-Beløb af Kr.:
og endvidere Indbetaling - — - —
Restbeløbet Kr.: } forrentes fra idag af med 4 pCt.
— — }

Ved enhver Nedgang af 5 pCt. i nævnte Effekts Kurs. bliver der uopholdelig til os at indbetale et dertil svarende Beløb, hvilket Beløb afskrives ovenfor, medens det tidligere Restbeløb overstreges.

Dersom nævnte Indbetaling ikke er sket senest 24 Timer efter at en saadan lavere Kurs er bleven noteret paa Kjøbenhavns Fondsbørs, er den af dette Bevis fremgaaende Handel strax forfalden til Opgjørelse, og vi som Følge deraf uopholdelig berettigede til for Deres Regning og Risiko at bortsælge fornævnte Effekter ved Noteringen paa Kjøbenhavns Børs eller ved offentlig Auktion.

Kjøbenhavn, den

Herr:

Et saadant Bevis maatte udstedes in duplo, saaledes at Klienten modtog Originalen, medens det andet Exemplar betegnedes: Duplikat, og paa Bagsiden fik følgende Paategning af Kjøberen:

Undertegnede erkjender Rigtigheden af Omstaaende og forpligter mig herved i Henhold til de deri indeholdte Betingelser.

Kjøbenhavn, den

Ved Hjælp af saadanne Beviser fik Forretningerne et regulært Præg, bleve bragte ind i et ensartet Spor og kunde opgjøres hver Maaned, paa lignende Maade som Tilfældet er ved de organiserede Ultimo-Forretninger paa andre Fondsbørser.

Et udløbet Engagement kunde selvfølgelig bestandig gjøres til Gjenstand for Prolongation ved Hjælp af et nyt Bevis.

Bragte man saaledes nogen Orden i Tingene, maatte man desuden vedtage en ensartet Formel for Konto-Kourant Mellemværender. I denne Henseende har man imidlertid saa fortrinlige Forbilleder i de tydske Bankhuses Cirkulærer, at det ikke her vil være nødvendigt at specificere de dertil henhørende Bestemmelser.

Ved Siden af den fuldstændige Mangel, som indtil nu hersker paa vor Fondsbørs med Hensyn til en ensartet og velordnet Indgaaelse og Afvikling af alle For-

retninger, der ikke netop afgjøres rent kontant, kan det heller ikke skjules, at selve Kassaforretningernes Afvikling i Grunden gaar saare trægt fra Haanden.

Denne Træghed fremkommer alene af den Omstændighed, at de kjøbte og solgte Effekter uafbrudt Dag ud og Dag ind blive hentede og bragte fra og til saamange forskjellige Steder, at det egentlig talt er besynderligt, at man ikke forlængst har søgt at raade Bod derpaa.

Det hænder ganske sikkert ofte, at et og samme Papir, en og samme Obligation eller Aktie, i Dagens Løb gaar igjennem 5 à 6 eller flere Hænder for derefter inden Aften at blive lagt til Hvile akkurat paa det samme Sted, hvorfra det blev taget om Morgenen.

Det er let at forklare, hvorledes det gaar til. En Mand har solgt en Aktie, som han har belaant i en Bank. Der henter han den og indfrier altsaa Laanet. Han bringer den til det Medlem af Fondsbørsen, som har solgt den for ham og modtager der Betaling for den. Hos dette Fondsbørs-Medlem bliver den kort Tid efter afhentet af det andet Fondsbørs-Medlem, til hvem den er bleven solgt, og da atter udlignet med Valuta. Derpaa leverer dette sidst omtalte Medlem Aktien til sin Kjøber og faar af ham igjen sin Betaling. Endelig tager Kjøberen Aktien og bringer den hen nøjagtig paa samme Sted, hvor den om Morgenen blev afhentet, og belaaner den, rimeligvis med samme Sum, hvormed den da blev indfriet.

Med andre Ord Aktien har fem Gange skiftet Haand og er fem Gange bleven betalt — og ligger saa igjen, hvor den laa oprindelig!

Hvorfor har man dog ikke ladet den blive liggende i Ro?

Til hvilket Formaal tjener det, hele Dagen igjennem at løbe Byen rundt med denne Aktie? Hvad opnaas der derved?

Intet! — Ialfald ikke andet end at den bliver slidt og smudsket!

Saaledes lufter man heller ikke Papirerne andre Steder.

Man har Giro-Effekt-Depoter, Kassa-Foreninger eller Clearinghouses og der behandler man Obligationer og Aktier paa samme Maade, som t. Ex. Penge paa Folio — man skriver til og fra.

Det var ikke formeget forlangt, om Kjøbenhavns Fondsbørs ogsaa i denne Henseende fremviste sin Intelligens og indtog det Standpunkt i Børsernes Række, som tilkommer den.

VI.

Pr. Ultimo.

Kjøbenhavns Fondsbørs hører vel ikke til de store Børser — men den er dog altid en Fondsbørs, en levende Fondsbørs, den eneste i hele Norden!

Hverken Christiania, Stockholm eller Gøteborg have nogen Fondsbørs. Der findes ingen officielle Fonds og Aktie-Noteringer der, hvilket er saa meget mærkeligere som begge vore Broderlande eie et meget stort Antal Aktieselskaber og have udgivet særdeles mange rentebærende Papirer. Der høres ofte fra Sverig Klager i denne Retning, hvilket jo er ganske naturligt, thi Manglen paa offentlige Kurser vanskeliggjør selvfølgelig i høi Grad Omsætningen imellem Mand og Mand, navnlig af de mange og meget forskjelligartede Aktier, der derved desuden saa temmelig blive en død Kapital. En Gang om Maaneden i Stockholm og at og til i Gøteborg og Malmø holdes der derimod Auktioner, hvor da Sælgere maa se at faa deres Papirer afsatte. Vi ere altsaa i den Henseerde videre end Svenskerne og Nordmændene!

Vi have en Fondsbørs, og de allesfleste af vore Fonds og Aktier ere der Gjenstand for daglig og offentlig Omsætning.

Vi gjøre Forretninger til Kapitalanlæg, som det hedder, og vi gjøre Forretninger paa Spekulation, akkurat som man bærer sig ad paa de store udenlandske Fondsbørser. Men der er den Forskjel paa dem og os, at vi staa tilbage for dem i Retning af Orden og Organisation, saavelsom ogsaa med Hensyn til alle ældre og nyere Hjælpemidler og Lettelser i Omsætningen, og endvidere er der den Forskjel, at medens de rigtigt benævne Hovedmassen af deres Forretninger Ultimo-Forretninger, give vi vore et forkert Navn.

Skinnet bedrager og vi ville bedrages!

Men hvorfor?

Lad os ikke opholde os ved dette Thema, men derimod gaa over til det Spørgsmaal: Hvad vil det sige at kjøbe og sælge pr. Ultimo?

Ja, hvad andet end at kjøbe og sælge paa ca. 1 Maaneds Kredit — thi Ultimo-Forretningerne gjøres sjældent paa længere Tid end pr. denne Maaneds Ultimo eller høist pr. næste Maaneds Ultimo!

Der er den Mærkelighed ved vor Børs, at medens Omsætningen officielt paa Varebørsen kun i mindre Omfang gjøres pr. Kontant, men i Hovedsagen paa 3 Maaneders Kredit, er akkurat det omvendte Tilfældet paa Fondsbørsen. Og Krediten er jo dog alle Børsers og overhovedet al Omsætnings lovpriste Støtte, Bæreren og Befordreren af saavel den mindre indenlandske som af den store internationale Handel.

Handel og Kredit høre saa nøie sammen som Strengen til en Bue og Roret til et Skib, og hvad Spekulationen angaar, ja, da er det ikke at gaa for vidt at sige — uden Spekulation ingen Handel! Og Handel er Handel, hvad enten den angaar Kaffe og Sukker, Korn og Mel, Petroleum og Tran eller Fonds og Aktier, og hvis Handelen i disse

og alle mulige andre Artikler indskrænkede sig til den rene Konsumforretning, da vilde dette i Virkeligheden ingen Handel være. — Det vil sige, det Hele vilde da ikke være andet end en Skillingsforretning!

Det vil utvivlsomt ikke kunne modsiges, at det er Spekulationen, som giver Handelen Liv — Omsætningen skabes jo i Virkeligheden udelukkende derved. Dersom Ingen turde kjøbe udover det rene Behov, dersom ikke Mercur var snar og fremsynet, hvor skulde da de talløse Skuder faa Fragt over Havene, hvor skulde Jernbanerne og Telegraferne kunne bestaa, og dersom Spekulationen ikke existerede i Fonds og Aktier, hvor skulde da Staterne og Komunerne faa deres Laan og hvor skulde de store Aktieselskaber kunne opstaa og bestaa?

Er det kjætterske Anskuelser?

Det er der mange der vil paastaa!

Det er dog ingenlunde Tilfældet, thi disse Anskuelser, ere saa orthodoxe, at alle Mennesker i Gjerningen bekjende sig til dem, først og fremmest de store Finansmænd og dem, som fremtræde med Fordring paa den største Soliditet, nemlig Bankerne. Thi hvad er det andet end Spekulation, naar en eller flere Banker eller store Bankierhuse i Forening f. Ex. overtager Emissionen eller Konverteringen af Stats-, Komune eller andre Laan, eller naar de garantere Tegningen af en Aktiekapital.

Enhver véd, hvorledes det forholder sig dermed. Enhver véd, at alle disse Forretninger ganske bestemt ere rene Spekulationsforretninger, og Enhver kan sige sig selv, at dersom Bankerne ikke, ved Siden af deres øvrige daglige Forretning, befattede sig med saadanne Spekulationer, vilde det Antal Banker, som existere, saavel i Kjøbenhavn, som andetsteds, ikke paa nogen Maade være istand til at bestaa, thi det er et Særkjende for

vor Tid, at Bankernes Antal overalt er større end den rene Bankforretning kræver.

At standse Spekulationen og dog opretholde det store Handelsrøre Verden over, hører til Umulighederne.

Hos os er man bange for Ordet »Ultimo-Forretning«. Men Spekulationen har vi iforveien!

Det er derfor virkelig altfor jomfrueligt at rødme blot ved Nævnelsen at dette Ord. Det, det derimod kommer an paa ved Spekulation, er nøiagtigt det samme, som ved alt andet i Verden, nemlig at begrænse sig, det vil sige, ikke at spænde Buen høiere, end at Strengen kan holde, ikke at stemme Roret haardere, end at Skibet kan holde sig opreist, altsaa at arbeide efter Evne, og ikke over Evne.

Men det maa blive Enhvers egen Sag at veie sin Evne! At stille sig op som Mentor i denne Henseende, det er ligesaa ørkesløst som uvedkommende.

At iøvrigt Kurserne svinge lige stærkt, hvad enten Forretningerne udføres pr. Kassa eller pr. Ultimo, er der vel Ingen der kan være i Tvivl om. Sé her et lille Billede af Svingningerne paa vor egen Fondsbørs!

4 pCt. Østifternes Kreditforenings Obligationer IV. Serie

1878.	84 pCt.	Difference 18 pCt.
1887.	102 pCt.	

Nationalbankaktier.

1877 Novbr.	(Nylig afgaaet $8^1/_2$ pCt.)	149 pCt.	- 27 pCt.
1887	- - - 7 pCt.	176 pCt.	

Privatbank Aktier.

1873 Januar - - - -	149 pCt.	
		- 85 pCt.
1878 - - - - -	64 pCt.	
		- 49 pCt.
1884 - - - - -	113 pCt.	
		- 23 pCt.
1886 - - - - -	90 pCt.	
		- 28 pCt.
1889 - - - - -	118 pCt.	

Landmandsbank Aktier.

1873 Januar		103 pCt.	33 pCt.
1878		70 pCt.	54 pCt.
1887		124 pCt.	

Store Nordiske Telegraf Aktier.

1873	pr. Stk.	102 Rdl.	13 Rdl.
1874		89 -	
1875		200 Kr.	74 Kr.
1878		126 -	138 -
1885		264 -	26 -
1887		238 -	32 -
1889		270 -	

Sukkerfabrik Aktier.

1873		115 pCt.	19 pCt.
1876		96 pCt.	37 pCt.
1882		133 pCt.	100 pCt.
1886	75 pCt. September,	33 pCt.	70 pCt.
1889	90 pCt. April.	103 pCt.	

Aluminia Fabriks Aktier.

1873		106 pCt.	61 pCt.
1879		45 pCt.	72 pCt.
1883		117 pCt.	

Kastrup Glasværk Aktier

1874		103 pCt.	23 pCt.
1878		80 pCt.	86 pCt.
1883		166 pCt.	

Cichorie Fabriks Aktier.

1874		100 pCt.	70 pCt.
1879		30 pCt.	80 pCt.
1888		110 pCt.	

Frederiksberg Sporveis Aktier.

1874		119 pCt.	69 pCt.
1879	70 pCt. Marts.	50 pCt.	120 pCt.
1889		170 pCt.	

Et slaaende Bevis paa Betydningen af Ultimo-Kursnoteringen er den Omstændighed, at Omsætningen pr. Ultimo, overalt hvor Ultimo-Kurser noteres, er den aldeles dominerende. Der gjøres Forretninger i Millionvis pr. Ultimo mod i Tusindevis pr. Kassa.

Saavel ifølge tysk Ret, som efter fransk Ret, gjøres der en bestemt Forskjel paa Spekulationsforretninger og paa, hvad ofte Uvidende kalde Børsforretninger — Spil.

Spil eller Vædden ere nemlig saadanne Overenskomster, hvorved Levering af Varer er udelukket, medens en Spekulationsforretning — hvorved man søger af stedfundne Begivenheder at forudse og udnytte senere Indflydelser eller Kursbevægelser, som selv først i Løbet af nogen Tid maatte kunne hidføre stærk Tilbud eller Efterspørgsel — er en saadan, hvor en Vare — altsaa ogsaa en Obligation eller en Aktie — danner den virkelige Basis. Det er derved ikke en absolut Nødvendighed, at Varen skifter Haand ɔ: overleveres ved Forretningens Opgjørelse. I de engelske Dokker henligge Masser af Varer, der have været Gjenstand for en Mængde Forretninger, uden nogensinde at have skiftet Plads, og hvad nu specielt Fonds og Aktier angaar, da skriver en af Tysklands berømte Retslærde — ifølge Meddelelse i R. Siegfreds »Die Börse und die Börsengechäfte«, hvilket Værk jeg fornemlig har benyttet ved Fremstillingen af Ultimo-Usancerne: Hvilken Nytte skulde det være til, istedetfor at afgjøre en Forretning ved Differencebetaling, at slæbe Obligationer og Aktier i store Masser fra det ene Kontor til det andet — saaledes som jeg netop foran har paavist, at Tilfældet er hos os — indtil det samme Parti maaske tilsidst havner paa det Kontor, hvorfra det først gik ud. Det kan ikke komme an paa den større eller mindre Sandsynlighed for, om Parterne have

den Hensigt at opfylde Kjøbsoverenskomsten ved effektiv Overlevering af Varerne, thi Hensigten med en Handelsforretning bestaar ikke deri at erhverve og overdrage den virkelige Besiddelse af Varen, men deri, at erhverve Varen til en billig og sælge den til en høiere Pris, og naar dette Maal naas, uden at Varen skifter Haand ved Overlevering, da er dette kun saameget desto bedre.

Ultimo-Forretninger finde Sted paa følgende evropæiske Børser: Hamborg, Berlin, Dresden, Frankfurt, Wien, London, Paris, Amsterdam, Rom, Florenz, Genua, Mailand, Triest, Neapel, Turin, Palermo, Venedig og St. Petersborg.

Det vilde naturligvis blive altfor vidtløftig her, at gaa ind paa en endog kun tilnærmelsesvis detailleret Skildring af de forskjellige Børsers organisatoriske Bestemmelser med Hensyn til disse Forretninger, hvori hele Europas finansielle Verden, fra de største Banker og Bankiers til de ringeste Pengemænd deltage, og jeg indskrænker mig derfor til en orienterende Oversigt.

Alle Fondsbørser have indført Minimalsatser for Ultimo-Forretningerne: 15,000—30,000 Mark, 1000 £, 5000 fl, 50,000 francs osv.

Forretningerne udføres ved forskjellige paa Fondsbørsen opreiste Skranker, imellem hvilke Effekterne ere fordelte efter deres Art. Omsætningen er fuldstændig fri imellem Fondsbørsens Medlemmer, medens Kursernes Konstatering sker ved de i Skrankerne ansatte edsvorne Mæglere eller Bestillingsmænd, under Medvirkning af Fondsbørs-Komissærer, og i de officielle Kurslister finder man saavel de Kurser, hvormed Forretningerne hver Dag ere begyndte — Aabningskurser — som de høieste og laveste i Børstiden forekommende Kurser, og endelig Slutningskurserne.

Forretningsgangen turde være temmelig ensartet paa de fleste Fondsbørser og betegnes fra mangfoldige Sider som hensigtsmæssig, hvad der vel ogsaa er Tilfældet. Kun med Hensyn til Beregning af Stykrenter forekommer det mig ikke, at de tyske Børsers Usance er at anbefale. Denne gaar nemlig ud fra, at der Aaret igjennem beregnes 4 à 5 pCt. Stykrenter, ogsaa paa Aktier, og selv Papirer, der ikke give nogen Rente eller noget Udbytte, og denne Fremgangsmaade i Forbindelse — for mange Papirers Vedkommende — med Kuponernes Detagering strax efter Forretningsaarets Udløb, hvilket nødvendiggjør at vurdere (schätze) de afklippede Kuponers Værdi, synes langt vidtløftigere end den at gjøre Forretningerne, for rentebærende Papirers Vedkommende, til Kurs med Tillæg af løbende Rente og for Aktiers Vedkommende til Kurs, inklusive muligt paaløbende Udbytte, og saaledes at Kuponerne først afklippes, naar deres Værdi er bleven bekjendt og de selv forfaldne til Betaling.

Ligesaalidt tror jeg, at Londonner og Pariser Usancer, der gaar ud paa at forhandle de fleste Papirer til Kurs, inklusive paaløbende Rente, er saa hensigtsmæssig, som vor Methode i denne Retning.

Afviklingen af Ultimo-Forretningerne sker ved et Likvidationsbureau, af hvilke alle Fondsbørsens Deltagere ere Medlemmer.

Disse opgive til Bureauet i dertil indrettede Afregningsbøger de af dem pr. Ultimo afsluttede Handler, og Bureauet afregner da de kjøbte og solgte Stykker imod hinanden og meddeler de Firmaer, som have Stykker at levere, Adresserne paa de Firmaer, der have Stykker at modtage, og da der selvfølgelig findes saavel Kjøber som Sælger for ethvert Sykke, ville alle Kjøb og Salg ved denne Regulering sluttelig udligne sig.

Af Ultimo-Forretninger gives der forskjellige Slags. nemlig:

Almindelige Ultimo-Forretninger, der benævnes: »Ultimo-fix«.

Præmie-Forretninger, hvor Risikoen er indskrænket til en Præmie af $^1/_4$ — $^1/_2$ — eller mere —1—2—3 pCt. og hvor det altsaa ved Reguleringen kun handler sig om, hvorvidt man skal betale eller have betalt den Præmie, til hvilken Forretningen er afsluttet.

Stellage Forretninger, der gaar ud paa Kjøb og Salg pr. Ultimo, paa samme Tid,

og Nochforretninger, hvorved der betinges en Ret til ved Ultimo Reguleringen at fordre eller levere det omhandlede Beløb en eller flere Gange.

Reguleringen foregaar — Exemplet hentet fra Tysklands Hovedbørs — Berlin — efter følgende Skala:

Trediedagen før Ultimo, indtil Kl. $1^1/_2$: Præmieerklæring ɔ: Erklæring om, hvorvidt man vil levere eller modtage de med Præmie solgte eller kjøbte Effekter eller abandonnere Præmien.

Dagen derefter, fra Kl. 9—12: Betaling af Præmier Kl. 1. Ansættelse af Likvidationskurserne ved »Die Sachverständigen-Commission der Berliner Fondsbörse«.

Efter Børsen indtil Kl. 8 Aften: Indlevering af Opgjørelser til Liqvidationsbureauet.

Dagen før Ultimo: De Firmaer, som skulle levere Stykker, lade mellem Kl. 8—$11^1/_2$ i Likvidations-Bureauet afhente Leveringssedler ɔ: Anvisninger paa hvem der skal modtage Stykker. — Eventuelt blive

disse Leveringssedler først distribuerede paa Børsen eller om Eftermiddagen mellem Kl. 4—5.

Denne Dag benyttes ogsaa til at forberede Leveringen af Effekterne og til at udskrive de dertil hørende Afregninger og Nummerfortegnelser.

Ultimo-Dagen: Levering og Betaling af Stykkerne.

Dagen efter Ultimo: Inddragning og Udbetaling af Differencerne ved Berliner Kassenverein fra Kl. 9—12.

Paa lignende Maade er Ultimo-Reguleringen ordnet f. Ex. i Hamborg. Likvidations-Kurserne fastsættes der af »Das Effektenlikvidationsbureau der Hamburger Wechslerbank«, i Frankfurt ved »das vereidete Wechselmaklersyndikat«.

I Amsterdam sker Reguleringen efter de Bestemmelser, som findes i »Reglement der Vereeniging voor den Effektenhandel«, i London ifølge »Rules and Regulations adopted by the Commitee for General Purposes of the Stock Exchange«, i Wien ifølge »Bedingungen für den Handel in Effekten, Devisen und Valuten an der Wiener Börse und die Arrangementordnung« o. s. v.

I Paris er der egentlig to Fondsbørser. Den ene betegnes »Parquettet«, den anden »Coulissen«. Parquettet bestaar udelukkende af »les agents de change«, hvis Antal er fastsat til 60. Coulissen derimod er det frie Marked, og Forretningerne her ere mange Gange større end Parquettets. Coulissen retter sig vel efter Parquettets Regler, men noterer sine egne Kurser.

I Forbindelse med Ultimo-Reguleringen staar Prolongationen, der gaar ud paa at udskyde Afviklingen af et Engagement til den følgende Ultimo og hvorfor der beregnes en Report eller en Deport, i Hovedsagen alt

eftersom man er Kjøber eller Sælger, og hvilket i Grunden ikke er andet end simpelthen en Rente.

Paa alle virkelig organiserede Fondsbørser er det, som alt berørt, om Ultimo-Forretningerne, at Hovedinteressen dreier sig, og det er saa langt fra, at der viser sig nogensomhelst Tilbagegang i Ultimo-Forretningernes Omfang, at de tvertimod ere i stadig Tiltagen.

Dette fremgaar t. Ex. af det af Deutsche Bank i Berlin ved Slutningen af forrige Aar udsendte Cirkulære der begynder saaledes: »Die täglich zunehmende Anzahl derjenigen Effekten, welche ausser pr. Cassa auch in freiem Verkehr respective auf Zeit gehandelt werden« o. s. v.

Hvad der gjælder for Fonds og Aktier, gjælder iøvrigt ogsaa for andre Varer.

Her paa vor Børs finder der jo mange Tidsforretninger Sted i Varer, saaledes i Mel, Smør, Korn og Petroleum, hvilke betydelige Omsætninger dog vistnok lide under, at der ingen Organisation, ingen Regulering, intet Clearing House findes for deres Afvikling. For Korns Vedkommende har jeg ladet mig sige, at det Tilfælde endog oftere skal forekomme, at Sælgere, der have Konjunkturerne med sig, dog skulle lide Tab, fordi de have solgt ab en Havn eller til en Vægt, der ikke er til at faa.

Paa vor Fondsbørs dreier Hovedinteressen sig om Aktier. Der kan til Tider gaa mange Dage, hvor der saa at sige ingen Forretninger er i Fonds og selv Omsætningen i Fonds er langtfra udelukkende, hvad man kan kalde rent Kapitalanlæg. De store Poster skifte stadig Haand, Pengeinstitutterne foretager bestandig Meningskjøb og Meningssalg.

I Aktier er den aldeles overveiende Omsætning baseret paa utvivlsom Spekulation.

Man kan derfor nok være berettiget til at opkaste det Spørgsmaal:

Er der nogen Udsigt til at Kjøbenhavns Fondsbørs i en nærmere Fremtid vil blive forsynet med Ultimo-Kurser og Ultimo-Regulering, hvorved hele Opgjørelsen forlægges fra hver Dag til enkelte bestemte Dage i Maaneden, og hvorved den daglige Slæben hid og did af selve Varen undgaas?

Jeg tror nok, at jeg svarer rigtigt, naar jeg svarer: Nei!

Det er vistnok bedrøveligt! Vi have i de store udenlandske Fondsbørser fuldstændige Forbilleder, saaledes at vi meget godt kunde skride til en fuldendt Organisation af hele den Spekulationsforretning, som finder Sted paa vor Børs: men man tager vistnok ikke feil, naar man siger, at saadan i en Fart. bliver denne Sag ikke tilendebragt.

Paa de udenlandske Fondsbørser er de der bestaaende Ordninger skabt i Tidernes Løb!

Mon man da ikke kunde bære sig ligedan ad her? Der er mange, der holder af at tage smaa Skridt, selv om Skridtet kan gjøres paa éngang.

Man kunde foreløbig skride til at indføre en daglig Handel pr. Ultimo, efterat Kassaforretningen er tilendebragt, altsaa f. Ex. 10 Minutter efter at Noteringen er forbi, og bestemme den sidste Dag i Maaneden til alle saadanne Forretningers Afvikling, idet man indtil videre lader de indre Betingelser mellem Kjøbere og Sælgere være Gjenstand for fri Overenskomst. Nødvendigheden af et Likvidationsbureau vil snart indfinde sig af sig selv. Man vil da skride til at oprette et saadant, og kan begynde med at opstille den Betingelse, at der for hver afsluttet Forretning, — alle Forretninger opgives

til Bureauet — bliver at indbetale 10 pCt. til dette. Provisionen for Udførelsen af Ultimo-Forretninger fastsættes saaledes, at $^1/_2$ pro Mille kan afgives til Bureauet til Dækning af dettes Omkostninger. Ethvert til Noteringen admitteret Medlem af Fondsbørsen skal tillige være Medlem af Likvidationsbureauet, hvis eventuelle Overskud fordeles blandt Medlemmerne som Udbytte.

Var det ikke værd at overveie Sagen?

Man kan dog ikke bestandig blive ved at staa netop paa samme Sted, hvor vore Bedsteforældre stod.

VII.

Vexelmæglernes og Vexellerernes Stilling
og
Kjøbenhavns Børs.

I godt og vel en Snes Aar har Vexelmæglerne og Vexellererne arbeidet under lige Vilkaar.

Siden 1871 har Vexelmæglernes og Vexellerernes Forening faktisk bestaaet, og siden den Tid har det af denne Forening valgte Kursnoteringsudvalg ledet den daglige Notering.

Det skal siges til Ære for Udvalget og for Foreningen, at der igjennem hele denne Periode har hersket baade Ro og Orden paa vor Fondsbørs. Selv i bevægede Tider, selv i Øieblikke, hvor større Katastrofer ere indtraadte — og saadanne have selvfølgelig ramt vor Fondsbørs saavel som alle andre, hvilket de i forrige Kapitel fremstillede Kurssvingninger bevise, og hvori jeg ikke har medtaget Exempler paa saadanne, der ere endte med en Kurs af 0 eller deromkring — har Kjøbenhavns Fondsbørs staaet som et Mønster i disse Henseender.

Og som det er gaaet paa Børsen, saaledes har det ogsaa uafbrudt set ud i Foreningen selv.

Den ene Dag er gaaet som den anden, af og til har Formanden efter Noteringen, som foreskrevet staar, givet en lille Meddelelse til Deltagerne, og én Gang om Aaret have disse samlet sig, udenfor Børsen, nemlig til Generalforsamlingen.

Ogsaa Generalforsamlingerne ere stedse løbne stille af. Smaa Episoder ere vel forekomne. En og anden har villet »besser machen«, en og anden har villet bidrage til at bringe vor Fondsbørs op i en høiere Klasse! — Schwamm darüber!

Bagefter har man sat sig til Fællesspisningen, sunget morsomme Viser, fabrikerede af en eller anden Fondsbørsmand i Dagens Anledning, og drukket en Masse Skaaler: For Syndikatet (Udvalgets Festnavn), for Formanden, for Lederen, for de andre Udvalgs-Medlemmer, for Digterne osv. osv.; men intet Hurra, ingen Lyd overhovedet har svunget sig udover *la salle à manger*.

Kun en eneste Gang — saavidt jeg ialfald erindrer — har Stemmer fra Fondsbørsens Generalforsamling lydt saa høit, at de ere gaaede gjennem Væggene og har fundet Gjenklang i andre Sale.

Det var i 1888 da Indenrigsminister Ingerslev havde forelagt Rigsdagen et Lovforslag om Kursnoteringen paa Kjøbenhavns Børs, thi da samlede alle Stemmer sig til én — imod Lovforslaget — og denne Stemme var høi nok til at naa ind i Rigsdagsmedlemmers og i selve Ministerens Øre.

Dette er den eneste Gang — kan man godt sige — at Vexelmæglernes og Vexellerernes Generalforsamling virkelig har udrettet Noget.

Det tør siges, at havde denne Generalforsamling i de forløbne 20 Aar eller selv blot i den seneste halve Periode, været ligesaa flink som i 1888, da vilde, uden

den ringeste Tvivl, Kjøbenhavns Fondsbørs nu have indtaget det fremskudte Standpunkt, hvorpaa den burde staa, dens Medlemmers Stilling vilde ikke længere have været saa forkludret, som Tilfældet er, og dens fælles Interesser vilde være blevne varetagne af dens Tillidsmænd.

Vexelmæglernes Stilling er jo givet ved Mæglerforordningen af 22. December 1808.

1808! Ak Herregud, det er længe siden, vi skrev 1808, og en Vexelmægler fra 1808 og en dito fra 1889, det er i Virkeligheden to saa inkommensurable Størrelser, som t. Ex. et Sukkerfad og en Sukkeraktie, og dog gaa Vexelmæglerne fra 1889 endnu stedse for Vexelmæglerne fra 1808, eftersom Forordningen af 1808 endnu stadigvæk siges at leve ganske uforandret, medens Sandheden er den — jeg holder mig her alene til Vexelmæglerne — at der ikke er et eneste Bogstav tilbage af den.

Ifølge Loven er det Vexelmæglerne, der skulle besørge saavel Vexel-, som Fonds- og Aktiekurs-Noteringen.

Med Vexel-Kursnoteringen har Vexelmæglerne paa Kjøbenhavns Børs imidlertid ikke det allerringeste at skaffe, eftersom Bekjendtgjørelsen af 6. November 1880 fuldstændig har frataget dem denne Bestilling og overdraget den til en Kursnoterings-Komité, bestaaende af to Medlemmer af Grosserer-Societetets Komité — hvoraf der aldrig møder mere end et Medlem — og en af Nationalbankens Direktører, der skal sætte Kursen efter de skriftlige Salgstilbud for avista Vexler, som maatte indkomme fra Bankerne og solide Bankierer.

Denne Bekjendtgjørelse af 1880 giver Anledning til en Mængde Spørgsmaal, t. Ex.:

Hvorledes kan en Kurs egentlig sættes efter Salgstilbud alene?

Gaar man efter laveste eller høieste Tilbud, Mellempris eller hvorefter?

Hvem bestemmer Reglerne?

Giver Tilbud, som ikke stemme overens med den Kurs, der bliver noteret, Forpligtelse til alligevel at sælge til denne Kurs?

Hvem er Bankerne og solide Bankierer?

Behøver Bankerne ikke at være solide?

Hvormange Banker og Bankierer skal der til for at sætte Kursen?

Er t. Ex. én Bank eller én solid Bankier nok? Og hvem skal holde Dom over hans Soliditet?

Kan Kurs sættes af Komitéen, dersom slet intet Salgstilbud foreligger fra nogen Bank eller solid Bankier?

Disse Spørgsmaal synes at tyde paa, at Bekjendtgjørelsen af 1880 er en meget vag og slet redigeret Bekjendtgjørelse, og det saameget mere, som man ikke kan sige, at de nuværende Kurser paa Vexler er noget paalideligt Udtryk for de virkelige Priser.

Avista Kurserne noteres som Salgskurser — uden Kjøbekurser — og de andre Kurser, nemlig 10 Dages og 3 Maaneders Kurser, noteres derimod som Kjøbekurser — uden Salgskurser — hvilket i og for sig er høist uregelmæssigt og forvirrende, men dernæst ere de noterede Kurser aldeles ikke dem, hvortil Forretningerne egenlig gjøres, idet Salgskurserne i det aabne Marked stedse forstaas med Fradrag af og Kjøbekurserne med Tillæg af saa og saameget.

Iøvrigt forekommer det mig, at denne Bekjendtgjørelse ogsaa nok kunde lede til det Spørgsmaal:

Hvorfor har man iøvrigt frataget Vexelmæglerne

deres Bestilling? — og det uden at hidføre en virkelig forbedret Kursnotering!

I Noteringen af Kurserne paa Fonds og Aktier har Vexelmæglerne jo fremdeles Del, og dermed hænger i Virkeligheden sammen den eneste Beskjæftigelse, som Vexelmæglerne nu have, nemlig den at besørge Kjøb og Salg af Obligationer og Aktier, med andre Ord altsaa at være Fonds- og Aktiemæglere.

Som saadanne maa de imidlertid ikke betjene andre Personer, end dem, der have taget Borgerskab paa Handel — egentlig ikkun andre dermed Handelsberettigede.

Ja, dette er deres eneste Bekjæftigelse, og andre have de ikke Lov til at varetage. Om enhver saadan Forretning skal de skrive en Slutseddel og indføre denne i deres Mæglerprotokol.

Gjør de det?

Det er en udmærket Lov denne Mæglerforordning af 1808. Den passer saa godt til de nuværende Forhold, at den lader disse Mæglere aflægge Ed paa, at de ville gjøre alt det, som de ikke gjøre, og lade være at gjøre alt det, som de gjør.

Hver Gang en Mægler blev tagen i Ed, stod Magistraten ved Siden af og hviskede: Men du behøver ikke at holde den, Amen!

Hvad Vexellerernes Stilling i vort Samfund angaar, da er denne ligeledes af en høist eiendommelig Beskaffenhed, idet det ikke gaar dem, saaledes som det gaar alle andre Borgere, der løse deres Borgerbrev, nemlig at dette giver dem visse Rettigheder, som ikke tilkomme andre.

Vexellerer-Virksomheden findes ikke i Næringsloven. Da man skrev og gav denne Lov, glemte man ganske

d'Herrer Vexellerere. Men i det Tillæg, der hvert femte Aar udkommer til Næringsloven og som klassificerer Borgerskaberne, der glemmer man ikke Vexellererne. Der sætter man dem i første Klasse! Og da, ifølge Næringslovens § 1, den almindelige Adkomst til Udøvelse af Næringsdrift, der ikke er fri, i Kjøbstaden er Borgerskab, maa denne Klassificering vel anses ligesaa god, som om den stod med store Bogstaver i Næringsloven. Vexellerernæringen kan altsaa ikke høre til de frie Næringer, og det Borgerskab, som man tildeler Vexellererne og lader dem betale, maa utvivlsomt give dem visse Rettigheder, ligesaavel som Skomager- eller et hvilketsomhelst andet Borgerskab gjør.

Til Trods derfor er der en hel Del andre Næringsdrivende, som ganske ugenert udføre aldeles de samme Forretninger som Vexellererne. Man finder endog Skilte, baade indvendig i Kontorer og udvendig udenfor Kontorer, hvorpaa det angives, at her udføres Vexelforretninger — uden at dette synes at vække nogensomhelst Anstød hos Nogen.

Hvor besynderlig modsigende er dog ikke ofte Autoriteterne.

Vilde jeg t. Ex. give mig til at sælge halve Bajere fra min Butik paa Kongens Nytorv, da vilde ikke alene Beværterlavet sætte sig i Bevægelse, men selve den høie Øvrighed vilde øieblikkelig tage sig af et saadant Indgreb i Andres Rettigheder. Eller hvad vilde der ske, dersom en Vexellerer gav sig til at tage Maal af Folk og levere saavel civil, som militær Beklædning?

Men handle med fremmede Penge!

Ifjor under Udstillingstiden existerede der i Vesterbros Passage et lille Hus, hvori der ogsaa fandtes et saakaldet Reisebureau — det er nu flyttet over paa den

anden Side af Gaden. Over Døren stod med store Bogstaver: »Geldwechsel« og der gjordes daglig en Omsætning af mange tusinde Kroner ved Kjøb og Salg af Rigsmark, Sterling, Dollars osv. Det gik endog saavidt, at denne Vexellerer uden Vexellererborgerskab holdt sit Bureau aaben om Søndagen, uden at Nogen i mindste Maade antastede ham derfor, medens jeg, der har lovlig Adkomst til denne Næring, strax vilde blive mulkteret, dersom jeg holdt aaben om Søndagen.

Naar en Mand tager Borgerskab som Vexellerer, da erhverver han sig selvfølgelig Ret til at udøve en Vexellerers Næring og maa af sin Indkomst betale den aarlige Indkomstskat. Han maa ikke have Udsalg eller Butik paa flere Steder. (Næringslovens § 34: Ingen Handlende er berettiget til at have Butik paa flere Steder i samme Komune).

Naar en Mand ikke tager Vexellererborgerskab, men derimod aabner en Butik og skriver over Døren t. Ex.: »Kjøbenhavns Aktiebank«, og deri giver sig til at drive alle Slags Vexellererforretninger, da

sparer han Udgiften til Borgerbrevet,
betaler ingen Indkomstskat af Næringen*)
og kan have ligesaa mange Butiker han vil rundt om i Byen.

Som man ser er Vexellerernes Stilling, ligesom Vexelmæglernes, af en temmelig besynderlig Beskaffenhed og det synes virkelig, at der kunde være al mulig Anledning til at bringe Orden tilveie i denne Sag.

For Vexellerernes Vedkommende er dette jo ikke

---

*) Til Sammenligning: I Hamborg betalte t. Ex. Commerz- & Disconto-bank for 1888: Einkommensteuer M 67,480. Dresdner Bank i Berlin opfører i sit Regnskab for 1888: Steuer M. 117,124. 65.

vanskeligt. Det gjælder kun om fra det Offentliges Side — og fra deres egen Side — at værne om det, som utvivlsomt henhører til deres Særrettigheder. — Og hvad Vexelmæglerne angaar, da turde det, som Sagen nu engang staar, være det allerrigtigste simpelthen at ophæve hele Vexelmæglervæsenet og give alle de nuværende Vexelmæglere Borgerskab som Vexellerere.

Som tidligere omtalt har Hs. Excellence Indenrigsministeren i Skrivelse til Grosserer-Societetets Komité berørt, at han ingenlunde har opgivet at frembringe en Lovgivning med Hensyn til Kursnoteringen paa Kjøbenhavns Fondsbørs. Ministeren har angivet Hovedgrunden for en saadan Lovs Emanering, og af nærværende Skrift vil der fremgaa mange Grunde, der ligeledes tale for en saadan Lovs Betydning.

Der er en Grund endnu og det er Vexelmæglernes og Vexellerernes Stilling i det Hele taget til Kjøbenhavns Børs, thi ogsaa i denne Retning ere de stifmoderlig behandlede, idet de ikke ere Medlemmer af Kjøbenhavns Børs, men kun Besøgende.

Var Lovforslaget fra 1887 om Kursnoteringen bleven til Lov, vilde Fondsbørsen være bleven en Vasal af Varebørsen. Derfor blev det naturligvis heller ikke til Noget; men kommer der et Lovforslag frem paany, da maa dette selvfølgeligt have et saadant Indhold, at det ikke nedværdiger Fondsbørsen ved at stille den paa et lavere Trin end Varebørsen!

Dette kan jo naaes ad forskjellige Veje!

Indtil da gjælder jo imidlertid den Overenskomst, der, som tidligere omtalt, er truffen imellem Grosserer-Komiteen og Fondsbørs-Udvalget, og hvorved den Først-

nævnte har, om end kun en ringe Haand i Hanke med et af Fondsbørsens Anliggender.

Af en i mine Øine meget betydelig Grund har jeg for mit Vedkommende intet at indvende imod denne Overenskomst, og denne Grund er, at jeg nærer det Haab, at den Omstændighed, at Varebørsens Bestyrelse og Fondsbørsens Bestyrelse saaledes stadigvæk have nogen Anledning til at forhandle med hinanden, i Forbindelse med den Kjendsgjerning, at Fondsbørsen uafbrudt benytter Varebørsens Eiendom til sine daglige Sammenkomster, dog en Dag skal lede til en fuldstændig Sammenslutning af de to Børser og alle egentlige Børsmænd under én Centralbestyrelse med Fagudvalg.

Spørges der, hvorledes disse Forhold ere ordnede i Udlandet, da maa dertil vel svares, at de vistnok ere ordnede paa forskjellig Maade. Der er Steder, hvor Varebørsen og Fondsbørsen arbeide hver for sig, i forskjellige Lokaler, andre Steder, hvor de arbeide i samme Hus; der er Steder, hvor Varebørsen er den dominerende, andre Steder, hvor Fondsbørsen har Overtaget. Jeg har nævt Berlins Børs som en efter min Mening fortrinlig organiseret Børs. Men — kan man jo ogsaa sige — lad det være i Udlandet, som det være vil, det er jo ikke altid nødvendigt at tage efter Udlandet, vi kunne jo ogsaa undertiden selv tegne vort eget Mønster.

Udviklingen paa vor Børs er gaaet i den Retning, at med Begrebet »Kjøbenhavns Børs«, mener man Børsen i det Hele. Alt, hvad der rører sig hos os af Børsliv, har fundet sit Tilflugtssted paa Christian den Fjerdes Børs, og det er denne Kjendsgjerning, som har bevirket, at jeg i den af Vexelmæglernes og Vexellerernes Kursnoteringsudvalg til Landsthinget under 30. November 1887 rettede Skrivelse, i Anledning af det flere Gange

omtalte Kursnoterings-Lovforslag, særlig har bidt Mærke i følgende Passus: »Ligesaalidt som Deltagerne i Kursnoteringen have Valgret eller Valgbarhed til Grosserer-Komiteen, ligesaalidt betragte de denne, men udelukkende Kursnoterings-Udvalget som deres Repræsentant.«

I disse Ord indeholdes der nemlig en Antydning af den Lakune, som er tilstede i Kjøbenhavns Børs' indre Forhold, og de udtrykke uden al Tvivl tillige vistnok den eneste rigtige Udvei for Ordningen af de fremtidige Børsforhold og Alt, hvad dermed staar i Forbindelse, derunder alle stadige Børsmænds Indlemmelse i Børsforeningen.

Vor Børs søges hovedsagelig af: Grosserere, Vexellerere, Mæglere. Bankdirektører, Skibsrhedere og Assurandører, og dette har været saaledes fra Begyndelsen af.

Det er jo nu 200 Aar siden, at disse daglige Sammenkomster toge deres Begyndelse, og de ere blevne fortsatte uafbrudt siden.

Hvorfor skulle da ikke alle Børsmænd, som saadanne, være ligestillede?

Det er i den Henseende nyttigt at tage G. F. Larsens: »Bidrag til Børsens Historie i de første halvhundrede Aar« for sig, thi deraf lærer man, at efter at Børsen havde været under Bygning i c. 20 Aar, nemlig fra 1619 til 1640, benyttedes den i de følgende 20 Aar hovedsagelig til Kramboder for finere Handelsartikler, saasom Pynt, Stoffer, Bøger osv; men efter at denne Periode var tilende, nemlig ved Aaret 1681—82, blev det bestemt, at »Kjøbmændene der skulde have deres daglige Forsamling,« og derved skabte Christian V det Sted, hvor Forretningsmændene til bestemt Tid hver Dag kunde træffe hinanden og ved Samtale indlede eller tilendebringe tusinder af Forretninger, samt ordne mangen en Sag, som ellers mulig kunde tage lang Tid ved skriftlig

Forhandling eller ved gjensidig Opsøgen af hinanden til ubestemte Tider.

Under »Kjøbmændene« indbefattedes alle Forretningsmænd, som til Stadighed søgte Børsen — og saaledes er det jo ganske endnu!

Siden, nemlig i Aaret 1742, fik Grossererne deres første særlige Indretning, ligesom Fondsbørsen, der dengang og i den nærmeste følgende Periode, vel hovedsagelig bestod af Vexelmæglere, fik sin i 1808.

Altsaa fra 1681—82 har Børsens Porte til Stadighed staaet paa lige vid Gab baade for Grosserere og Vexellerere, for Mæglere, Rhedere, Bankdirektører og Assurandører, og deraf fremgaar det jo, som foran bemærket, at alle Børsmænd nu i over 200 Aar have arbeidet ved Siden af hinanden, i det samme Lokale og til samme Tid, og derfor tror jeg, at det, der ved Lov burde arbeides hen til, skulde være det:

At bevare denne to hundredaarige smukke Samarbeiden mellem alle Forretningsmænd, der til Stadighed søge Børsen,

saaledes at der tillige derved med ét Slag tilveiebragtes en endelig Ordning med Hensyn til Børsforholdene i det Hele og særlig ogsaa med Hensyn til Kursnoteringen og Mæglerforholdene.

Jeg mener altsaa, at medens den Overenskomst, som ved gjensidig kollegial Velvillie nys er sluttet imellem Varebørsen og Fondsbørsen, dog fornuftigvis kun kommer til at angaa og omfatte dette ene lille Æmne — Optagelse eller Udslettelse af Papirer paa Kjøbenhavns Fondsbørsliste —, men lader alle andre foreliggende Spørgsmaal uordnede, skulde den Lov, som Hs. Exellence Indenrigsministeren har bebudet, komme til at bringe ligesom den sidste støttende Steen til den

gamle — men iøvrigt solide — Børsbygning, derved at den forenede alle Børsmænd i et Societet, under én Bestyrelse.

Derved vilde formentlig Handelen i sin Helhed blive given en Repræsentation af en endnu større Betydning end den, som Grosserer Komitéen nu indtager, og endvidere — som alt berørt — det store Maal naaes, at ordne alle Forhold vedrørende Kjøbenhavns Børs og de Forretningsmænd, der daglig færdes der.

Der behøves dertil en Ophævelse af alle forældede Lovbestemmelser, en ny Mæglerlov og en Lov gaaende i Retning af Centralisation af Børsens hele Bestyrelse, og det er i dette store og smukke Formaals Tjeneste, at jeg drister mig til her at fremsætte mine Tanker om denne Sags Ordning, i Form af:

Forslag til Lov om Børsens Ordning i Kjøbenhavn, samt om Ophævelse af Mæglerforordningen af 22 December 1808 m. m.

§ 1. Den ved Forordning af 4 August 1742, Anordning og Reskript af 23 April 1817, Plakat af 10 Februar 1818, Kongelig Resolution af 6 April 1842, samt Lov af 28 December 1857 Grosserere i Kjøbenhavn tillagte Indretning, udvides til tillige at omfatte Vexellerere og Mæglere, hvorhos Forordningen af 22 December 1808 for Mæglere i Kjøbenhavn ophæves, dog for de nuværende Mægleres Vedkommende først, naar den i § 3 i nærværende Lovforslag omhandlede nye Lov er udkommen.

§ 2. Det saaledes udvidede Societet benævnes Børs-Societetet og dets Bestyrelse, der skal bestaa af 17 Medlemmer, nemlig 13 Grosserere, 2 Mæglere og 2 Vexellerere, Børs-Komitéen.

§ 3. For fremtidig at erholde Bestalling som Mægler udfordres, at Vedkommende præsterer Bevis for i mindst 5 Aar at have tjent paa et herværende Handels- eller Mægler Kontor, eller at have været etableret som aktiv Kjøbmand og at være i Besiddelse af saadanne Anbefalinger, at han erholder Børs-Komitéens Indstilling til kongelig Bestalling.

Mæglernes Antal skal herefter være begrænset til et vist Maximum. Bestemmelse herom, saavelsom om Mæglernes Virksomhed, Kurtage o. s. v. vil nærmere blive at fastsætte ved Lov. Bestalling som Vexelmægler bortfalder for Fremtiden, undtagen for deres Vedkommende, som indtil nu have taget den anordningsmæssige Examen.

§ 4. Efter Foranstaltning af Børs-Komitéen finder der hver Dag offentlig Kursnotering Sted paa Kjøbenhavns Børs, saavel af Vexler, som af Kontanter, Obligationer og Aktier. De derved fremkommende Kurser skulle bekjendtgjøres ved Opslag paa Børsen.

Saavel over Maaden, hvorpaa denne Kursnotering skal foregaa, som ogsaa med Hensyn til alle andre derhenhørende Forhold — t. Ex. Adgangsberettigelse og Kursnoteringsdeltagernes Antal — vil Børs-Komitéen have til kongelig Approbation at indsende detaillerede reglementariske Bestemmelser. Saasnart saadan Approbation er given, ophæves Bekjendtgjørelserne af 30 September 1858, 2 Januar 1873, 28 December 1874 og 6 November 1880.

§ 5. Som Deltagere i denne Kursnotering bestemmes de Vexelmæglere og Vexellerere, som hidtil have deltaget i samme, medens fremtidig Adgang til Deltagelse i Kursnoteringen kun tilstedes Vexelle-

rere, dog skulle saadanne Personer, som indtil denne Lovs Emanation have taget Vexelmæglerexamen og som opnaa kongelig Bestalling, ligeledes være berettigede til at blive Deltagere i Noteringen.

§ 6. Foruden denne Kursnotering vil der ligeledes af Børs-Komiteen være at træffe Foranstaltning til Notering af Kurs paa saadanne Varer, som dertil maatte egne sig, og vil der ligeledes paa Reglerne for saadanne Noteringer være at indhente kongelig Sanktion.

§ 7. Børs-Societetet skal derhos som saadant være forsynet med fuldstændige organisatoriske Love, hvori blandt andet bliver at bestemme, at der for hver Handelsbranche, som Societetet omfatter, skal bestaa raadgivende Udvalg. Det skal ligesom hidtil staa Societetets Medlemmer frit selv at vælge deres Bestyrelse — Børs-Komiteen — ligesom ogsaa denne selv at vælge sine Embedsmænd, dog skal Valget af Formanden stadfæstes af Hs. Majestæt Kongen.

Motiver til ovenstaaende Lovforslag.

ad § 1. Den Stilling som Grosserer-Societetet, navnlig dets saakaldte Komité — Bestyrelse — indtager, som en Slags Autoritet, ialfald som en Institution, der fra det Offentliges Side tillægges megen Betydning som raadgivende og oplysende, stammer i sin første Oprindelse fra 1742, og er, med de Forandringer, der i Tidernes Løb ere blevne indførte — 1817, 1818 og 1842 — endelig bleven stadfæstet ved Næringsloven af 28 December 1857.

Det der er givet Lov for er: At Komiteen skal bestaa af 13 Medlemmer, af denne Komité skal iagttage de Pligter, der paahvile hele Societetet, samt afgive de Betænkninger, Erklæringer og Responsa, som Kollegierne, Øvrigheden eller Domstolene maatte fordre, eller som private Personer maatte forlange i dem vedkommende Retssager. Endvidere gjøres det alle Grossererne til Pligt at indtræde i Societetet og at erlægge aarligt et saadant Kontingent, som til Udgifternes Bestridelse findes fornødent.

Der er formentlig Intet i disse Bestemmelser, der kan forhindre Societetets Indretning (Næringslovens Udtryk) fra at udvides til tillige at omfatte Vexellerere og Mæglere. Det eneste skulde være Paalæget om Erlæggelse af det aarlige Kontingent, men dette kan dog mindst af alt være nogen Hindring i denne Henseende, eftersom Vexellerere og Mæglere alt nu aarlig betale en lignende Sum, som Grosserer-Kontingentet, til Grosserer Societetet, hvilket giver dem Ret til Afbenyttelse af Læseværelserne paa Børsen.

Hvad Mæglerforordningen af 1808 angaar, da er den nu saa forældet, at den de facto maa siges at være ude af Kraft, og det er derfor vistnok det eneste Rigtige at erstatte den fuldstændigt med en ny, passende til Tidens Krav.

Bankdirektører, Assurandører, samt forskjellige Skibsrhedere, hvoraf de fleste daglig færdes paa Børsen, ere ikke medtagne her, fordi ingen af dem behøve enten Borgerskab eller Bestalling som Saadan, men ligesom mange af dem alt forud have taget Grosserer-Borgerskab, saaledes staar det jo

enhver af dem frit at løse et saadant Borgerskab, hvorved de til enhver Tid kunne opnaa at blive Medlemmer af Societetet.

ad § 2. Det vil formentlig kunne anses passende, at det udvidede Societets Komité fra 13 Medlemmer forandres til 17, saaledes, at der forbeholdes Grossererne deres hidtilværende Antal uformindsket, og at Resten af Pladserne fordeles lige mellem Mæglerne og Vexellererne.

ad § 3. Det turde anses for rettest strax ved Bestemmelsen om den forældede Mæglerforordnings Ophævelse at fastslaa, hvad Grosserer-Societetets Komite oftere har indstillet til Indenrigsministeriet — saaledes 1863—1874—75 og 1886 — at Mæglerexamen bortfalder, og at dernæst Erhvervelse af Bestalling som Mægler gjøres afhængig af Vedkommendes tidligere Virksomhed og af tilstrækkelige Anbefalinger, ligesom at det er nødvendigt at begrænse Mæglernes Antal i Forhold til Behovet, og fremdeles, at Vexelmæglerbestallingen helt bortfalder, da der i Virkeligheden, saaledes som Forholdene have udviklet sig hos os, og som de udentvivl fremtidig yderligere ville udvikle sig, ingen Anvendelse er for Vexelmæglere.

Skulde Mæglervæsenet indenfor Fondsbørsens Omraade fastholdes, maatte Bestallingerne komme til at lyde paa Fonds- og Aktiemæglere, men da Slutsedlers Udstedelse er aldeles upraktisk efter Forholdene ved Kursnoteringen, saavelsom ogsaa ifølge den Maade, hvorpaa Fonds- og Aktie-Forretningen i det Hele foregaar, vilde Optagelsen af saadanne Mæglere i den nye Mæglerlov blive ganske betydningsløs.

ad § 4. Denne Paragraf bestemmer ikke alene, at Kurs-
skulle noteres, men tillige — hvad det Rigsdagen
1887 forelagte Lovforslag om Kursnoteringen pa
Kjøbenhavns Børs ganske undlod at tale om —
der bliver at tage Bestemmelse om selve Kur
noteringsmaaden, Deltagernes Antal o. s. v.

ad § 5. Denne Paragrafs Indhold er selvfølgelig.

ad § 6. Bestemmelserne i denne Paragraf gaa ud p
at fordre kgl. Sanktion ogsaa paa Reglerne f
saadanne andre Kursnoteringer, som enten nu, el
i Fremtiden maatte blive ansete for nødvendige
hensigtsmæssige, hvorved disse dels ville bli
gjorte til Gjenstand for en omhyggelig Overveiel
ogsaa fra Regjeringens Side, dels ville komme
Besiddelse af en Autoritet, som de nu savne.

ad § 7. Det nuværende Grosserer-Societet har vel V
tægter for sin indre Organisation, Regler for F
retningsordenen o. s. v., hvilke have udviklet si
Tidernes Løb og ere blevne samlede og trykt
Halvfjerdserne, altsaa for c. 10 à 12 Aar siden, n
det turde være hensigtsmæssigt at undergive d
en Revision og nu ved denne Leilighed i det E
at indrette dem efter Forholdene og Børs-Societe
Krav.

Paa Grund af hele den Stilling, som d
Lovforslag giver Børs-Societetet, vil det have
Betydning, at Valget af Societetets Formand i
faar Gyldighed uden Hans Majestæt Kongens al
høieste Sanktion.